

కర్మకలకం

సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ రమిటి మాసపత్రిక

సంపుటి : 14

సెప్టెంబరు 1988

వెల 1-00

సంచిక 9

ఉద్యోగం మన జన్మహక్కు
దానిని ప్రాథమిక హక్కుగా సాధించుకుందాం

ఉద్యోగం లేదా నిరుద్యోగభృతి యిచ్చేవరకు
అవిశామ పోరాటానికి నడుం బిగిద్దాం

[ఆగస్టు 23న ప్రదర్శన దృశ్యం, మరికొన్ని 19 పేజీలో]

నియంతృత్వ పాలనా ఇకపై చెల్లవు నీ ఆటలు

“వినాశకారీ విపరీత టుడ్డి” అని పెద్దల మాట. రాజీవ్ గాంధీ ప్రభుత్వ వర్తనీతి సరీగ్గా ఇట్లాగే వుంది.

దేశం ఆర్థిక సంక్షోభంలో కొట్టు మిట్టాడుతూ వున్నది. అనేక రాష్ట్రాలలో వేర్పాటు వాద శక్తులూ, విచ్ఛిన్నకర శక్తులూ వికటాట్ట హాసం చేస్తున్నవి. దేశం అత్యుల పూబిలో గొంతు వరకు దిగబడుచున్నది. అత్యున్నత పాలక వరం ఆవినీతి దశదిశలకు వ్యాపించింది. అన్ని రాష్ట్రాలలోనూ కాంగ్రీ నిర్మాణం కుక్కలు చింపిన విస్తరి చందమైనది.

ఇంకోవైపున చూస్తే పశ్చిమ బెంగాల్, కేరళ, మధ్యానా నక్కిం, అస్సాం, మిజోరం, మధ్యప్రదేశ్, కర్నాటక, పంజాబ్ మున్నగు రాష్ట్రాలలో రాజీవ్ గాంధీ ఆధికారంలోకి వచ్చిన తరు వాత అనెంట్ల ఎన్నికలలో కాంగ్రెస్ మట్టి తరిచింది. ఉప ఎన్ని కలలో శృంగ దంగం పొందింది. త్రిపురలో ఓడిపోయినా గెల్చి నట్లే ప్రకటించుకొని రాక్షస పాలన సాగిస్తుంది. పంజాబు, తమిళ నాడు, నాగాలాండ్, మిజోరంలో రాష్ట్రపతి పరిపాలన విధిం చింది.

సంపాదకీయం

అన్ని రాష్ట్రాలలోనూ ప్రజలు బ్రహ్మాండమైన ఆందోళన పోరాటాలు జరుపుతున్నారు. 1987 సెప్టెంబరు 25న యువజన విద్యార్థుల ఢిల్లీ ప్రదర్శన, అదే సెప్టెంబరులో రైతు, వ్యవసాయ కార్మికుల దేశవ్యాపిత ఆందోళన, చారిత్రాత్మకమైన ఢిల్లీ ప్రద ర్శన, మార్చి 15న భారత్ బండ్, అదే కాలంలో 22 లక్షల మంది కేంద్ర ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమల కార్మికుల 3 రోజుల సమ్మె, 8 లక్షల మంది బొగుగని కార్మికుల వారం రోజుల సమ్మె ఇవన్నీ రాజీవ్ గాంధీ ప్రభుత్వ నియంతృత్వ పాలనకు సమ్మెట పెట్టు.

ఇటువంటి వర్తనీతులలో తాగి, నివ్వుతొక్కిన కోతి వ్యవ హారం ప్రారంభమైనది.

59వ రాజ్యాంగ సవరణను రాజీవ్ గాంధీ ప్రభుత్వం పార్లమెంటుదే ఆమోదించజేసింది. దేశంలో ఏ రాష్ట్రంలోనైనా, ఏ ప్రాంతంలోనైనా ఎమర్జెన్సీని ప్రయోగించటానికి, ఎన్నుకో బడిన ప్రభుత్వాన్ని రద్దుచేసి రాష్ట్రపతి పాలనను ప్రవేశ పెట్ట టానికి ఆధికారం తీసుకొన్నది. ఇదేమిటి హెరం అంటే “అందుకు కాదు అల్పాచమానానికి” అన్నట్లు పంజాబులో ఖలిస్థాన్ వాదాన్ని

ఆరికట్టటానికై అత్యవసరమైనదన్నారు. ఈ 59వ రాజ్యాంగ సవరణ చట్టం ద్వారా కాంగ్రెసేతర ప్రభుత్వం గుండెగురిగా రుపాకి నెత్తి పెట్టి వుండడం జరిగింది.

ప్రభుత్వం అనుసరించే ప్రజావ్యతిరేక విధానాలకు వ్యతి రేకంగా జరిగే పోరాటంలో అగ్రభాగాన నిల్చివున్న కార్మిక వర్గాన్ని ఇనుప పాదాలతో తొక్కి వేయాలని తలపెట్టింది రాజీవ్ గాంధీ ప్రభుత్వం. కార్మిక హక్కుల సంరక్షణకై సాగే మిలిటెంటు కార్మికోద్యమాన్ని అణచి వేయాలని చూస్తున్నది. అందుకే కార్మి కోద్యమం యొక్క కాళ్ళు చేతులను పూర్తిగా బంధించి వేసే నల్ల బిల్లును పార్లమెంటులో ప్రవేశ పెట్టింది.

తమ ప్రత్యర్థులు సాగించే డెలిఫోను సంభాషణలను రహస్యంగా వింటానికి గాను పోస్టల్ చట్టాన్ని ప్యాసు చేసింది.

రాజీవ్ గాంధీ ప్రభుత్వపు ఆవినీతి చర్యలు తీగల పాతర లాగా తవ్విలే బయట పడుచున్నది. తీగ లాగితే జొంకంతా కది లింది. జర్మను జలాంతరాముల కుంభకోణాలతో ప్రారంభమై బోఫార్టు, ఓయన్ జి సి ల లాంటి పెద్ద పెద్ద కుంభకోణాలన్నీ బయట పడ్డవి. పార్లమెంటులో కమిటీ విచారణ పార్సుతో వాటిని కప్పిపెట్ట జూచింది కాని పిల్లి చేతితో నూర్చుని కప్పిపెట్టగలదా, వ్రతకలు ఈ కుంభకోణాలన్నిటినీ ప్రపంచాని కంఠటికి చాటి చెప్పినవి. కాబట్టి వ్రతకల నోళ్ళు నొక్కి వేయాలి. కుంభ కోణాలను బయట పెట్టినవారిని అండమాన్సుకు పంపాలి. అందుకే వరువు నష్టం బిల్లును తెచ్చింది. లోక్ సభలో ప్రవేశ పెట్టటం, సర్లేదుమీద బండిలా దిగించటం, ప్యాసు చేయించుకొనటం, అంతా నిమిషాలపై జరిగిపోయింది.

చెట్టు చచ్చేముందు కుక్కమూతి పిందెలు పుట్టుతాయి. రాజీవ్ గాంధీ పాలన అవసాన దశలో ఈ చంటి బిడ్డ గుణం సోకింది.

అయితే నియంతల కాలంపోయింది. హిట్లరు, ముస్సోలినీ లకు ఏ గతి పట్టిందో మరకు తెలుసు. ఈ నియంతల స్థానం ప్రవాసం అని చరిత్ర చాటి చెప్పతోంది.

నేటి భారత పౌరులు రవి అస్తమించని సామ్రాజ్యం అస్తమించేట్లు పోరాడిన వీరులు. 1975-77 ఇందిరా గాంధీ ఎమర్జెన్సీ పాలనకు తగిన గుణపాఠం నేర్పిన ధీరులు.

రాజీవ్ గాంధీ నియంతృత్వ పాలనకూ అదేగతి పట్టించ గలరు. ఇది చారిత్రక సత్యం.

59వ రాజ్యాంగ సవరణకు, ప్రెస్సు బిల్లుకు, కార్మిక వ్యతిరేక నల్లబిల్లుకు, వరువు నష్టం బిల్లుకు స్వస్తి చెప్పకపోతే రాజీవ్ గాంధీ ప్రభుత్వానికే ప్రజలు స్వస్తి పలుకుతారు.

కార్మికలొక

ఉద్యోగం-జన్మహక్కు దానికై పోరాటం

[1988 ఆగస్టు 23న జరిగిన నిరుద్యోగ మహా ప్రదర్శన తరువాత జరిగిన బహిరంగ సభలో సి.ఐ.టి.యు. అధ్యక్షులు కామ్రేడ్ బి.టి. రణదివే ప్రసంగంలోని ముఖ్య అంశాలు ఈ క్రింద యిస్తున్నాం సం॥]

ఈ మహా ప్రదర్శనలో పాల్గొన్న యువతీ యువకులను, కార్మికులను హృదయ పూర్వకంగా అభినందిస్తున్నాను. ఈ ప్రదర్శన ఏర్పాటు చేసిన సంఘాలను అభినందిస్తున్నాను.

మన దేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చి 40 సంవత్సరాలు అయింది. ఈ కాలంలో దేశం ఎంతో పురోగమించింది అని అంటున్నారు శ్రీరాజీవ్ గాంధీ. అనేక త్యాగాల తరువాత సాధించుకున్న స్వాతంత్ర్యం ఇది. అనేకులు ఉరికంబాలెక్కి ప్రాణాలిచ్చారు. బ్రిటిష్ తుపాకి గుండ్లకు బలైనారు ఎందరో ఆమర వీరులు. స్వతంత్ర భారతంలో జీవితం మూడు పూలు ఆరు కాయలుగా వర్ణింతుందని ఆశించారు ఆ పోరాట వీరులు. అధికారాన్ని చేపట్టిన కాంగ్రెస్ వారు ఆ ఆశలను తీర్చగలిగారా? దేశం అభివృద్ధి చెందిందని వారు అంటున్నారు. నిజమేమిటి? దేశంలో అవిచ్ఛిన్నంగా జరిగిన అభివృద్ధి అంటూ ఏ అంశంలోనైనా వుంటే అది నిరుద్యోగం పెరుగుదలలోనే. మొదటి ప్రణాళిక నాటికి 50 లక్షలుగా వున్న నిరుద్యోగులు రెండవ ప్రణాళిక నాటికి 75 లక్షలకు చేరారు. నాల్గవ ప్రణాళిక సమయానికి కోటిన్నరకు చేరిన ఈ సంఖ్య ఈనాటికి మూడు కోట్లకు చేరింది. ఇది ప్రణాళికా బద్ధమైన పెరుగుదలగదా? పెరుగుదల రేటు గూడా చాలా అభివృద్ధి చెందింది గదా:

ఈ అంకెలన్నీ పట్టణాలతో వుండే నిరుద్యోగుల సంఖ్య. ఇక గ్రామీణ నిరుద్యోగులు ఎంత మంది? నిరుద్యోగులు, అర్థ నిరుద్యోగులు కలిసి 10 కోట్లు వుంటారు. ఇది కాంగ్రెస్ వారు సాధించిన ప్రగతి.

ఈ సమస్య పరిష్కారానికి కాంగ్రీ ప్రభుత్వం చిట్కా ప్రయోగాలు చేస్తున్నది. స్వయం ఉపాధి కల్పనా పథకాలు అంటున్నారు. గ్రామీణ పరిశ్రమలు అంటున్నారు. ఒకవైపు లక్ష 60 వేల పరిశ్రమలు మూతపడ్డాయి. వీటిలో 90 శాతం చిన్న పరిశ్రమలు. ఉన్న పరిశ్రమలు మూతపడుతుంటే స్వయం ఉపాధితో

ఏ పరిశ్రమలు తెరవాలి? ఇబ్బంది లేకుండా సాగేది దొంగసారా బట్టీలు. ఈ పరిశ్రమను తెరవమనే ఆయన వుద్దేశ్యమనుకుంటాను. పీచు, జీడివప్పు చేనేత వంటి సనాతన పరిశ్రమలు ఒకవైపు మూత బడుతుంటే గ్రామీణ పరిశ్రమలు తెరవడని చెప్పడం సమస్యను ఎలా పరిష్కరిస్తుందో ఆలోచించండి.

పెట్టుబడి దారీ విధానపు నీడ నిరుద్యోగం. నిరుద్యోగ సైన్యం లేకుండా పెట్టుబడి దారీ విధానం బతకలేదు. అమెరికా వంటి పెద్ద సంపన్న పెట్టుబడిదారీ దేశం నుండి చిన్న పెట్టుబడి దారీ దేశాలవరకూ ఏ దేశమైనా చూడండి. నిరుద్యోగం విపరీతంగా పెరుగుతున్నది. మొన్న మొన్నటి వరకు జపాన్ లో నిరుద్యోగం లేదనేవారు. అక్కడా నిరుద్యోగం పెరగడం ప్రారంభమైంది. అదే సమయంలో చిన్న పెద్ద సోషలిస్టు దేశాలన్నిటినీ గమనించండి. ఎక్కడా నిరుద్యోగం లేదు.

అందువల్ల నిరుద్యోగ సమస్య శాశ్వతంగా పరిష్కారం కావాలంటే ప్రజలు రాజకీయాధికారం సంపాదించుకుంటేనే సాధ్యం. శ్రమజీవుల ఉత్పత్తి సాధనాలను సొంతం చేసుకోకపోతే మార్కం. సోషలిజం నిర్మించుకునేందుకు పొరాడడం మన కర్తవ్యం.

కాని ఈలోగా నిరుద్యోగ తీవ్రత తగ్గేందుకు మనం పోరాడాలి. గ్రామీణ నిరుద్యోగం పోయేందుకు భూపంపకం కీలకం. ఎన్నో భూసంస్కరణల చట్టాలు చేశాం, భూమి పంపకం చేశామని కాంగ్రీ పాలకులు గొప్పలు చెబుతుంటారు కాని ప్రభుత్వ ఏజన్సీల వరిశీలన ప్రకారమే భూమి కేంద్రీకరణ పెరిగింది. బేదఖట్ల పెరిగాయి. గ్రామీణ సంపద కొందరి చేతుల్లో పోగు వడుతున్నది. ఇది భూసంస్కరణల బండారం

ఒక వ్యవసాయ కార్మికుల ఉపాధి కల్పనకు ఐ.ఆర్.డి.ఎ వంటి అనేక పథకాలు ప్రవేశపెడుతున్నారు. ఈ పథకాలు లంచాల మడుగులొతున్నాయి ఈ పథకాలలో పనిచేసే కార్మికులకు ప్రభుత్వమే నిర్ణయించిన కనీస వేతనాలు గూడా యివ్వడంలేదు.

రాజీవ్ గాంధీ అనుసరిస్తున్న ఆర్థిక విధానాలు నిరుద్యోగాన్ని మరింత పెంచుతాయి. ఈ దేశం ఎలా ముందుకు సాగాలో చెబుతున్నది ప్రపంచ బ్యాంక్. ఈ దేశ శ్రమ జీవులు

హైదరాబాద్ సభలో పిలుపు

ఉత్పత్తి చేసేది ఈ దేశ ప్రజల అవసరాలకు కాదట; ఎగుమతి చేసి బ్రతకమంటున్నారు. చౌకగా అమ్మితే తప్ప మార్కెట్టు దొరకవు అందువల్ల కార్మికుల జీతాలు, కార్మికుల సంఖ్య తగ్గించ మంటున్నారు. కార్మికుల స్థానంలో యంత్రాలు పెట్ట మంటున్నారు. అందుకే మూతబడిన పరిశ్రమలు తెరిచే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. వేలాది కార్మికులను వీధుల్లోకి నెడుతున్నారు. ఉద్యోగులను వీధుల్లోకి నెడుతున్న ప్రభుత్వం నిరుద్యోగ సమస్యను ఎలా పరిష్కరిస్తుంది?

రాజీవ్ గాంధీ ఆర్థిక విధానాలు ఇవి. ఆయన విద్యా విధానం సాధారణ ప్రజలకు విద్యలేకుండా చేయడం హిందూ సమాజంలో మనుస్మృతి చాల దారుణమైంది.

అది శూద్రులు చదువుకోరాదని శాసించింది. కానీ చాకిరీచేసే హక్కు యిచ్చింది ఆధునిక మనువు రాజీవ్ గాంధీ తన ఆర్థిక విధానాలతో, విద్యావిధానంతో శ్రమజీవుల బిడ్డలకు చదువేగాదు, ఉద్యోగావకాశాలు గూడా లేకుండా చేస్తున్నాడు ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా మనం పోరాడాలి. ఉద్యోగాలు సంపాదించుకోవాలి.

ఉద్యోగం యివ్వడం ప్రభుత్వ విధి. అందరికీ పని కల్పించడం దాని బాధ్యత. కానీ ఆ బాధ్యతను అది తప్పించు కుంటున్నది. రాజ్యాంగంలో ఆస్తి హక్కు ప్రాథమిక హక్కుగా వుంది. కానీ ఉద్యోగ హక్కులేదు. దానిని ప్రాథమిక హక్కుగా పొందుపరచేందుకు ఆదేశన చేయాలి. ఉద్యోగం లేకుంటే నిరుద్యోగ భృతిని డిమాండ్ చేయాలి. అనేక పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో సహితం యిస్తున్నారు. ఇక్కడా డిమాండ్ చేసి తీసు కుందాం. డబ్బు లేదనేది ఒరి సాకు మాత్రమే. గుత పెట్టుబడి దారుల దగ్గర, భూస్వాముల దగ్గర, లంచగొండుల దగ్గర, కాంట్రాక్టర్ల దగ్గర బాగా డబ్బు పోగుపడి వుంది

దేశంలో ఎన్నికల వాతావరణం వస్తున్నది. కాంగ్రీ అనేక వాగాలతో వస్తున్నది యాంత్రికరణ మూలంగా, ప్రత్యేక సౌకర్యాలు యివ్వవలసి వస్తున్నదనే సాకుతో వేలాది మంది మహిళల ఉద్యోగాలు పోతున్నాయి. బొగ్గు గనులలో గత ఐదేళ్ళలో 50 వేల మంది ఉద్యోగాలు పోయాయి ఐ ఎల్ టి,డి. లో వేలాదిమంది మహిళలు ఉద్యోగాలు కోల్పోయారు అయినా మహిళా ఉద్యోగరక్షకు ఏదో చేస్తానని వాగానాలు చేస్తున్నారు ప్రవాని. వారి వాగానాలు నీటి రాతలు. అందువల్ల ఉద్యోగం, లేదా నిరుద్యోగ భృతిని అమలు జరిపి ఓట్లు ఆకగమనంది. ఎవరు ఓట్లు అడిగినా ఈ డిమాండ్ నెరవేరుస్తారా అని ప్రశ్నించండి.

మొత్తం ప్రజా సంమాలన్నీ కలిసి ఐక్యమైతే సాధించుకునే అవకాశం ఈనాడు వున్నదని మరచిపోకండి అని ముగించారు కామ్రేడ్ బి.డి.ఆర్.

ఇందిరాగాంధీ గరిబీ హతావో అన్నది, రాజీవ్ గాంధీ బేకారీ హతావో అంటున్నారు. అది ఎంత బాగా అమలు జరిగిందో ఇదీ అంతేనన్నారు కామ్రేడ్ బేబి. ప్రజలలో చీలికలు తెచ్చేందుకు పాలకవర్గం చేస్తున్న ప్రమాదకర ప్రయత్నాలను ఆయన ఖండించారు. నిరంకుశ దోరణులు ప్రబలుతున్నాయని సోదా హరణంగా వివరిస్తూ ప్రజాస్వామ్యం లేకుంటే పోరాటాలూ వుండవని కాబట్టి ప్రజాస్వామ్యం దేశ సమైక్యతల కోసం మనం కృషిచేయాలని ఆయన కోరారు. ఒక పార్టీ అధికారం నుండి పోయి మరొక పార్టీ అధికారంలోనికి రావడం కాదు. ఎథానాలు మారాలి. అందువల్ల వామవర్గ ప్రజాతంత్ర శక్తులు బలపడేలా కృషిచేయాలని ఆయన విజ్ఞప్తి చేశారు.

“రిక్రూట్ మెంట్ పై నిషేధం ఎత్తివేశారు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం. ఇది మన పోరాటానికి తొలి విజయం” అన్నారు డి.వై.ఎఫ్.ఐ. కార్యదర్శి కామ్రేడ్ శ్రీనివాసరావు. అంతకు ముందు వయస్సు తగ్గించే జి.వో. ఉపసంహరణను పేర్కొంటూ సమైక్యపోరాటాల విజయాలు సాధిస్తాయనేందుకు ఇది గుర్తు అన్నారు. భాళీలను వెంటనే బరీ చేయాలని డిమాండ్ చేశారు

తాను చేయగలగింది చిత్త శుద్ధితో చేసి, మిగతావాటికోసం కేంద్రంతో పోట్లాడాలని తెలుగుదేశం ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తి చేశారు. అలా చేయకపోతే కాంగ్రెస్ కు ఈ రాష్ట్రంలో కాళ్ళు వస్తాయి. అలా జరగడాన్ని ఎస్ ఎఫ్ ఐ. వ్యతిరేకిస్తుంది. అవసరమైతే పోరాడుతుంది విద్యారంగంలో తన అవకతవకలతో కొత్త సమస్యలను సృష్టించవద్దని ఎస్.ఎఫ్.ఐ. రాష్ట్ర కార్యదర్శి కామ్రేడ్ కృష్ణయ్య కోరారు.

కార్మికులను ఆదుకునేందుకు పరిశ్రమలను స్వాధీనం చేసుకోమంటే తమది వ్యాపారసంస్థ కాదని తెలుగుదేశం ప్రభుత్వ అంటున్నది. ఈ వైఖరి సరైంది కాదని రాష్ట్ర సి.ఐ.టి.యు. ప్రధాన కార్యదర్శి కామ్రేడ్ ప్రసాదరావు విమర్శించారు. చేపట్టిన సంక్షేమ కార్యకర్తల చాలవని ప్రజల్లో అసంతృప్తి పెరగక ముందే ప్రభుత్వం మేలకోవాలని ఆయన హెచ్చరించారు. మూసివేసిన పరిశ్రమలు ప్రభుత్వం నడపాలని, రిట్రెంచ్ మెంట్లు లాకౌట్లు నిషేధించాలని కోరారు

రైల్వే కార్మికులు

(16వ పేజీ తరువాయి)

ఖాయిలా, రిట్రెంచి మెంట్లు, మూసివేతలు, లాకౌట్లు మొదలగునవి అధికం కాబోతున్నవి. వీటినుంచి కార్మిక వరం తనను తాను రక్షించు కోవాలంటే వున్న ఒకే ఆయుధం సమ్మేదానిని ప్రభుత్వం గుంజివేయ తలపెట్టింది.

అందువల్ల రైల్వే కార్మికులు తీవ్రంగా ఆలోచించుకోవాలి. మొత్తం జాతీయ స్రవంతిలో చేరి ఐక్యబలంతో తమను తాము రక్షించు కోవటమా లేక ఒంటరిగా వుండిపోయి తాము బలహీనపడ టమా మొత్తంగా కార్మికోద్యమాన్ని బలహీనపర్చటమా లేల్చుకోవాలి.

సి.ఐ.టి.యు. సెక్రటేరియట్ నిర్ణయాలు

సి.ఐ.టి.యు. కేంద్ర సెక్రటేరియట్ ఆగష్టు 12న ఢిల్లీ సమావేశమైనది. కామ్రేడ్ బి. జి. రణదివే ఆధ్యక్షత వహించారు. కామ్రేడ్స్ - సమర్థముఖర్జీ, ప్రధాన కార్యదర్శి, కార్యదర్శిలు యం. కె. పాండే, మహ్మద్ అమీన్, విమలారణదివే, రంజిత్ బసు, వర్కింగ్ కమిటీ సభ్యులు కనయ్ బెనర్జీ జీబన్ రాయ్లు హాజరయ్యారు.

పారమెంటు ప్రారంభం రోజు జూలై 27న ఉద్ఘాటించబడినది. తెలుపుతూ ప్రదర్శనలు జరిపిన కార్మిక వర్గాన్ని, ప్రభుత్వోద్యోగులను సెక్రటేరియట్ యన్. సి. సి. అభినందించింది. సమావేశమై నిర్ణయించే తేదీన దేశ వ్యాపితంగా పరిశ్రమలో సమ్మెచేయడానికి అన్ని రాష్ట్ర కమిటీలు, అనుబంధ సంఘాలు సన్నాహాలు ప్రారంభించాలని, ప్రచారాన్ని ఉద్యతం చేయాలని కోరింది.

సెప్టెంబరు 1 నుండి 15 వరకు రైతు సంఘాలు, వ్యవసాయ కార్మిక సంఘాలు దేశ వ్యాపితంగా చేయనున్న ఆందోళనకు మద్దతు తెలుపవలసిందిగా అన్ని రాష్ట్ర కమిటీలను, అనుబంధ సంఘాలనూ కోరింది. రాజీవ్ గాంధీ విధానాలవల్ల తీవ్ర నష్టానికి గురైన గ్రామీణ పేదలు జరిపే ఆందోళనకు అన్ని విధాల మద్దతు తెలుపటం కార్మికవర్గం యొక్క విధియని పేర్కొన్నది.

దేశ వ్యాపితంగా ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను అమలు పరుస్తూ కాంగ్రెసే తర ప్రభుత్వమున్న రాష్ట్రంలో వివక్షతచూపుతూ ఇబ్బందులు కలిగిస్తున్న రాజీవ్ ప్రభుత్వ విధానాలను తీవ్రంగా ఖండించింది. ఈ సందర్భంలో వచ్చిమ బెంగాల్ వామపక్ష సంఘటన ప్రభుత్వమంతటా, శాసన సభ్యులూ, ఆ రాష్ట్రపు పార్లమెంటు సభ్యులు కేంద్రం చూపుతున్న వివక్షతకు వ్యతిరేకంగా ఢిల్లీలో పార్లమెంటు వద్ద ధర్నా జరపటాన్ని అభినందించింది. స్వతంత్ర భారతదేశ చరిత్రలో యిది ఆ

పూర్వమైనదిగా పేర్కొన్నది.

డాక్టరింగ్ సమస్యపై ఒప్పందం కుదిరినందుకు హర్షం ప్రకటించింది. వచ్చిమ బెంగాలు వామపక్ష ప్రభుత్వం సానుకూల వైఖరే యిందుకు కారణమన్నది. డాక్టరింగ్ జిల్లా ప్రజల ఐక్యమత్యాన్ని యీ ఒప్పందం బలోపేతం చేస్తుందనే ఆశాభావం వెలిబుచ్చింది.

అనేక బట్టల పరిశ్రమలను కలిపి వేసేందుకు భారత ప్రభుత్వం చేస్తున్న ప్రయత్నాన్ని తీవ్రంగా విమర్శించి యూనియన్ తో కలిసి అక్టోబరులో అఖిల భారత సదస్సు నిర్వహించాలని నిర్ణయించింది.

ఉక్కు పరిశ్రమలోను, ఇంకా యితర ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలలోను భద్రతా విషయాలపై సలహాల నిచ్చేందుకు గాను అమెరికా నిపుణుడిని నియమించినందుకు, భారత ప్రభుత్వాన్ని, ఉక్కు యాజమాన్యాన్ని ఖండించింది. ఈ నియామకాన్ని తక్షణం రద్దు చేయాలని కోరింది.

ఇండియా టొటోకో కంపెనీ యాజమాన్యం మాంఫీర్ లోని యూనిట్ ను లాకౌట్ ప్రకటించటాన్ని ఖండించింది. ఈ బహుళజాతి సత్ కంపెనీకి వ్యతిరేకంగా తక్షణం జోక్యం కల్పించు కోవలసిందిగా భారత ప్రభుత్వాన్ని కోరింది.

బాటా కంపెనీ కలకత్తాలో తన శాఖలో లాకౌట్ ప్రకటించింది వచ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్ర కార్మిక శాఖామంత్రి లాకౌట్ ఎత్తివేయమని కోరినా ఆ మేనేజిమెంటు వినిపించు కోలేదు. మేనేజిమెంటు చర్యను సి.ఐ.టి.యు ఖండించింది. లాకౌట్ ఎత్తివేయాలని కోరింది.

రాజస్థాన్ లోని కోటా పట్టణంలో ఓరియంటల్ పవర్ కేబిల్స్ ఫ్యాక్టరీవుంది. రెండేళ్ళుగా మూసివుంచి ఫ్యాక్టరీ మేనేజిమెంటు జీతాలు చెల్లించలేదు. ఇండ్లకు కరెంటు, నీటి సప్లయని ఆపివేసింది. ఫ్యాక్టరీ ఖాయిలావడినది గాదనీ, దానిని

లాభ సాటిగా నడపవచ్చని నిపుణుల బృందం తేల్చిచెప్పినా కేంద్రం ఈ ఫ్యాక్టరీని స్వాధీనం చేసుకోకపోవడాన్ని సి.ఐ.టి.యు ఖండించింది. తక్షణం స్వాధీనం చేసుకొని హిందుస్తాన్ కేబిల్స్ ఆధ్వర్యంలో నడపాలని డిమాండు చేసింది.

ఫరీదాబాద్ లోని జలానిటూల్స్ కంపెనీ ఆరునెలలుగా జీతాలు చెల్లించనందుకు మేనేజిమెంటును ఖండించింది. ఈ కంపెనీకి చెందిన వివిధ యూనిట్ లోని యూనియన్ తో అక్టోబర్ కమిటీ ఏర్పాటుచేసి దేశ వ్యాపిత ఉద్యమానికి తయారు కావటాన్ని ఒలవరించింది.

సింధుశాఖలో ఇరాన్-ఇరాక్ ల మధ్య ఎనిమిదేళ్ళుగా సాగుతున్న యుద్ధాన్ని విరమిస్తూ జరిగిన ఒప్పందాన్ని, అలాగే అంగోలా దక్షిణాఫ్రికా క్యూబాల మధ్య అవగాహన ఏర్పడినందుకు, అంగోలా నుండి దక్షిణాఫ్రికా సైన్యాలు వైదొలగటానికి నమీబియాకు స్వాతంత్ర్యం యిచ్చే విషయంలో అంగీకారం కుదిరినందుకు హర్షం ప్రకటించింది.

నౌరులోని విమోచన సిబ్బంది సమ్మె చేస్తుండగా దానిని భగ్నం చేయుటానికి రాజీవ్ గాంధీ ప్రభుత్వం పైలట్ ను పంపటాన్ని ఖండించింది. నౌరు పైలట్ సమ్మెను బలపర్చింది. ఆస్ట్రేలియా, న్యూజీలాండ్ ప్రభుత్వాలు తమ పైలట్ ను పంపనిరాకరించాయి. అయినా రాజీవ్ ప్రభుత్వం సమ్మెను భగ్నం చేయుటానికి తోడ్పడం సరికాదని మనపైలట్ ను వెనక్కి పిలిపించాలని కోరింది.

ప్రపంచ కార్మిక పెడరేషన్ పిలుపు ననుసరించి సెప్టెంబరు 1వ తేదీన శాంతి కోసం ట్రేడ్ యూనియన్ల యాక్షన్ దినంగా పాటించాలని నిర్ణయించింది.

అక్టోబరు 24 నుండి 28 వరకు ప్రపంచ కార్మిక సమాఖ్య జనరల్ కౌన్సిల్ సమావేశం ఢిల్లీలో జరుగుతుంది WFTU ఆహ్వానం మీద సి.ఐ.టి.యు కార్యదర్శి డాక్టరు పాండే ఆ సమావేశానికి హాజరు కావాలని నిర్ణయించింది.

త్రిపురలో సిబిటియుపై దాడులు

దినదినం బలం పుంజుకుంటున్న సి.ఐ.టి.యును, త్రిపురలో ట్రేడ్ యూనియన్లు అణచి వేసేందుకు కాంగ్రీ - టి.యు.జె.ఎస్ సంయుక్త ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చిన నాటి నుండి సి.ఐ.టి.యు అనుబంధ సంతకాల మీద దాడులు మొదలు పెట్టింది. యూనియన్ ఆఫీసులు బలవంతంగా స్వాధీనం చేసుకోబడుతున్నవి. కేంద్ర రిజిస్ట్రార్ పోలీసు కూడ యీ అక్రమ చర్యలకు తోడ్పాటు యిస్తున్నది. ఐ.ఎన్.టి.యు.సి పేరుతో గూండాలు, ఆకాశియామూకలు 25 యూనియన్ ఆఫీసులను స్వాధీనం చేసుకున్నారు.

సి.ఐ.టి.యు. నాయకులపై దాడులు సాగిస్తున్నారు. ఇండ్లు తగలబెడుతున్నారు అరెస్టులు చేస్తున్నారు. ఉద్యోగాల నుండి తరిమి వేస్తున్నారు. నిలువ నీడ లేకుండా చేస్తున్నారు.

అదుపులేని భీకత్తు కాండ సాగుతున్నందుకు అనేకమంది తమ నివాస ప్రాంతాల్లోకి అడుగు పెట్టలేక పోతున్నారు.

కాంగ్రీ వారి బ్లౌబాహినీ" అనే ప్రయివేటు సేన భీకత్తు సృష్టిస్తోంది.

అనేక మంది కార్మికుల మీద అరెస్టు వారంట్లు జారీ చేయబడినవి.

సి.ఐ.టి.యు. సేట్ కమిటీ మెంబరు ధర్మాదాన్ FCI ఉద్యోగుల నాయకుడు. ఆయనను తప్పుడు కేసుతో అరెస్టు చేసి కొడుకు ఎదుటనే ఆయన బట్టలు పూడ దీశారు. చిత్రహింసలు పెట్టారు. మరొక రాష్ట్ర నాయకుడు నోవతీయాను చిత్రహింసలు పెట్టి కాంగ్రెసు గూండాలు ఆయన జేబులో పిస్తూలు పెట్టి పోలీసు సేషన్కు అప్పగించారు. తప్పుడు మర్దం కేసుతో యిరికించారు.

ఇద్దరు రిజా కార్మికులను అరెస్టు చేయగా ఒమర్ అలీ అనే వారి నాయకుడు పోలీసు సేషన్కు వెళ్లి FIR దాఖలు

నేయటానికి పోతే ఆయనను అరెస్టు చేసి తీవ్రంగా కొట్టారు.

యూనియన్ ఆఫీసులను బలవంతంగా స్వాధీనం చేసుకొని, మార్క్సు, లెనిన్ ప్రమోద్దాన్ గుప్తా రవీంద్ర నాథ్ ఠాగూర్ల చిత్ర పటాలను పగుల గొట్టారు.

యన్.పి.సి.సి.లో మే దినోత్సవం జరిపినందుకు ఇద్దరు కార్మికులను కొట్టగా వారు హాస్పిటల్లో చేర్చబడ్డారు.

INTUCలో చేర నిరాకరించినందుకు ఇటుక కార్మికులను తొలగించి కొత్త వారిని చేర్చుకున్నారు. వ్యవసాయ కార్మికులను, వందల సంఖ్యలో పనులకు రానివ్వటం లేదు-FCI లో 40 మందిని తొలగించి కొత్త వారిని చేర్చారు.

ఇవేకాక మిలటరీ చేసే అమాయత్వాలు చేసిన మానభంగాలు చాలావున్నాయి. ప్రత్యేకించి గిరిజన మహిళలపై అత్యాచారాలు అధిమవుతున్నాయి. కొత్త ప్రభుత్వం వచ్చిన కొద్ది నెలల్లోనే ప్రజాస్వామిక ఉద్యమానికి చెందిన 8 మంది చురుకైన కార్యకర్తలనీ, నాయకులను చంపివేయుట జరిగింది. మొత్తం త్రిపుర రాష్ట్రమంతటా ఘోరకలి జరిగిపోతున్నది. ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాన్ని అణచివేయటానికి పథకం వేయబడింది.

అయినా సంయుక్త ప్రభుత్వం కేస్తున్న దాడులకు త్రిపుర ప్రజానికం లొంగలేదు. అర్థపాశిస్తు దాడులకు వ్యతిరేకంగా త్రిపుర కార్మికవర్గం, ప్రజలు దృఢంగా నిలబడుతున్నారు.

○ ○ ○

ఎన్నికలను తొత్తడం జేసి కాంగ్రీ టి.యు.జె.ఎస్ సంయుక్త ప్రభుత్వం ఏర్పడిన తర్వాత ప్రజలెక్కుకొన్న పంచాయతలను రద్దు చేయటం, ట్రేడ్ యూనియన్ల ఆఫీసులను గూండా గ్యాంగులు బలవంతంగా ఆక్రమించటం, గృహదహనాలు, లూటీలు, మానభంగాలు నిత్య కృత్యాలయ్యాయి. వామపక్ష ప్రభు

మంతులకు, శాసన సభ్యులుకు, ప్రజాసంఘాలనాయకులతో సహా ఎవరికీ భద్రతలేదు.

ప్రతిపక్ష పార్టీలకు చెందిన పార్లమెంటు సభ్యుల బృందం టి.డి.పి. యం.పి. మాధవ రెడ్డి న్యాయకత్తాన త్రిపురను సందర్శించింది. అనేకమందిని కలసి సమాచారం సేకరించింది. మహిళలపై అత్యాచారాలు, మానభంగాలు నైన్యం కూడా జరుపుతున్న ఫిర్యాదులు విన్నది. ప్రభుత్వానికి మొర పెట్టుకుంటే వట్టిచుకున్న వారులేరు. కొన్ని ప్రాంతాలను చూడటానికి తమకు అనుమతి యివ్వలేదన్నది కమిటీ.

మండేలా విడుదలకై ప్రదర్శన

దక్షిణాఫ్రికా దేశభక్తుడూ, ఆ ప్రజల ప్రీయతమ నాయకుడూ నెల్సన్ మండేలాను విడుదల చేయాలని కోరుతూ బొంబాయి నగరంలో 15 రోజులపాటు పెద్ద ఉద్యమం సాగింది. ఉద్యమం చివరి రోజున ఆగస్టు 5న రెండు కార్యక్రమాలు నిర్వహించబడినవి.

వందల కొలది కార్యకర్తలు బ్రిటిష్ కాన్సలేట్ కార్యాలయం ఎదుట ప్రదర్శన జరిగింది. నెల్సన్ మండేలాను విడుదల చేయాలి. "బోదా, థాచార్, రీగన్ మురాబాద్" అంటూ నినాదాలు యిచ్చారు.

రెండవ కార్యక్రమంలో ఇండియన్ స్కూల్ ఆఫ్ సోషల్ సైన్సెస్ ఆధ్వర్యంలో బహిరంగ సభ జరిగింది. అఫ్రికన్ నేషనల్ కాంగ్రెస్ ప్రతినిధి మూసామూలా ప్రసంగించారు. తెల్లజాతి మైవారిటీ ప్రభుత్వం అఫ్రికా ప్రజలపైన జరిపిన ఘోర హింసాకాండను వివరించారు. 50 లక్షల మంది తెల్లవారు 300 లక్షల నల్లవారిపై పెత్తనంచేస్తున్న వైచాన్ని అనేక ఉదాహరణలతో చెప్పారు.

ఈ సందర్భంగా "మండేలాను విడుదల చేయాలి" అన్న నినాదం గట్టి వేలకొంది బ్యాడ్జీలు అచ్చువేయించి అమ్మారు. వ్రతీ కలుగూడ యీ ఉద్యమానికి మంచి ప్రచారం యిచ్చాయి.

బక్రేళ్ళర్ ప్రాజెక్టుకు కేంద్రం అడ్డుపుల్ల

నాయక్లు రెండు జిల్లాల సదస్సులకు హాజరై సందేశా లిచ్చాడు.

వశ్చిమ బెంగాలులో విద్యుత్ కొరతను తీర్చేటందుకు బక్రేళ్ళర్ వద్ద విద్యుత్ కేంద్రాన్ని నిర్మించాలని ఆ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తలపెట్టింది. దీనికి కేంద్రం మడత పేచీలు పెట్టుతున్నందున విద్యుత్ కార్మిక సంఘాలన్నీ కేంద్ర విద్యుత్ శాఖామంత్రికి డెలిగ్రాములు పంపాయి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కోరిన విధంగా విద్యుత్ కేంద్రాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వ రంగంలోనే నిర్మించుటకు అవకాశం కల్పించాలని కోరాయి.

ప్రాజెక్టు నిర్మాణానికి సహాయపడ వలసిందిగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కోరిన మీదట సోవియట్ యూనియన్ తన సంసిద్ధతను తెలియ జేసింది.

కాని ప్రాజెక్టు నిర్మాణానికి అనుమతి నడిగితే కేంద్ర ప్రభుత్వం పేచీలు పెడుతోంది. ప్రాజెక్టును తానే నిర్మిస్తానని ఉత్పత్తి అయిన విద్యుత్ లో కొంత భాగమే వశ్చిమ బెంగాలుకు యిస్తానని అంటున్నది.

వశ్చిమ బెంగాలులో విద్యుత్ కొరత వున్న దృష్ట్యా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కోర్కెను మన్నించాలని విద్యుత్ కార్మిక సంఘాలూ, అఖిల భారత పెడరేషనూ కేంద్రానికి విజ్ఞప్తి చేశాయి.

రాష్ట్ర ప్రజల ప్రయోజనాల రక్షణకై నిలబడిన వామపక్ష ప్రంటు ప్రభుత్వానికి బాసటగా నిలిచాయి కార్మిక సంఘాలు.

నిరసనలో

హర్యానా గొంతు కలపాలి

కలకత్తాలో జరిగిన కాంగ్రెసేతర కాత్మిక మంత్రుల సమావేశంలో హర్యానా రాష్ట్ర కార్మికమంత్రి హాజరు కాలేదు. కాంగ్రెసుకు ప్రత్యామ్నాయం నిర్మిస్తానని గొప్పలు చెప్పుకుంటున్న హర్యానా ముఖ్యమంత్రి, ఆయన ప్రభుత్వం యింత వరకు నల్ల బిల్లులను ఖండించలేదు - మౌనంగా వుండిపోయారు.

డిల్లీలో జరిగిన ట్రేడ్ యూనియన్

సదస్సుకు కూడ హర్యానా కార్మికమంత్రిని ఆహ్వానించినా ఆయన పాల్గొనలేదు. అవిధంగా హర్యానా కాంగ్రెసేతర ప్రభుత్వం తన ప్రతిష్ఠకు మచ్చ తెచ్చుకున్నది.

అందుకనే ఆ రాష్ట్ర సి.ఐ.టి.యు కమిటీ ఆగష్టు 1వ తేదీన సమావేశమై తీర్మానంచేసింది రాజీవ్ గాంధీ ప్రభుత్వం తలపెట్టిన కార్మికవ్యతిరేక చట్టాన్ని బహిరంగంగా ఖండించ వలసిందిగా హర్యానా ప్రభుత్వాన్ని డిమాండు చేసింది.

శ్రామిక మహిళలు

ఒరిస్సా రాష్ట్రంలోని గనుల ప్రాంతాల్లో రెండు చోట్ల శ్రామిక మహిళల సదస్సులు జరిగినవి. ఒకటి కేన్ శార్ జిల్లాలోను రెండవది సుందరగర్ జిల్లాలోను. మొదటి సదస్సు 174 మంది గిరిజన మహిళలు పాల్గొన్నారు. రెండవ దానిలో 200కు పైగా హాజరయ్యారు. రాష్ట్ర కన్వీనరు మాలతి నాయక్, రాష్ట్ర సి.ఐ.టి.యు. అధ్యక్షుడు లంబోదర

1988 ఫిబ్రవరిలో జైపూర్ లో జరిగిన జీవిత భీమా ఉద్యోగుల మహాసభలో శ్రామిక మహిళలకు సంబంధించిన వాటాని నిరయం ఒకటి చేయబడినది. ఎల్.ఐ.సి. లోని డివిజన్ యూనిట్లు శ్రామిక మహిళల సదస్సులు నిర్వహించాలనేదే ఆ నిర్ణయం.

దాని కనుగుణంగా రెండు సంఘాలూ జాయింట్ గా జూలై 10న ఎర్నాకుళంలో సదస్సు జరిపాయి. 75 మంది ప్రతినిధులు పాల్గొన్నారు.

శ్రామిక మహిళల సమస్యలపై ఒక వ్రతం తయారు చేసి సదస్సులో ప్రవేశ పెట్టబడినది.

రద్దీ ఎక్కువగా ఉన్న సమయాల్లో మహిళలకు ప్రత్యేక బస్సులు వేయాలని, ఎల్.ఐ.సి. మేనేజిమెంటు తమ మహిళా ఉద్యోగులకు హాస్టల్ సౌకర్యం కల్పించాలని క్రిచ్ లు ఏర్పాటు చేయాలని తీర్మానాలు చేయబడినవి.

పారిశ్రామిక కార్మికుల వినిమయ ధరల సూచీ

(1960-100 పాయింట్ల ప్రాతిపదికపై)

	జూన్	1988	జూలై
ఆలిండియా	782	—	795
గూడూరు	643	—	—
గుంటూరు	893	—	—
హైదరాబాద్	805	—	827
కొత్తగూడెం	551	—	—

(1966)

(రాష్ట్ర సిరిస్ 1971-100 పాయింట్లపై)

	జూన్	1988	జూలై
విశాఖపట్టణం	410	—	420
రాజమండ్రి	385	—	396
ఆదోని	361	—	366
వరంగల్	367	—	375
N.S.B. కాంపెక్స్	389	—	402
M.R.P. కాంపెక్స్	382	—	395

బి.ఎం.ఎస్. నుండి సి.ఐ.టి.యు. లోకి

దినము 15.8.1988న ఉదయం 10 గంటలకు మిర్యాలగూడెం సి.ఐ.టి.యు. ఆఫీసులో కిరాణి, జనరల్ మరియు ఫాస్ఫే వర్కర్స్ సమావేశం కా॥ వె. రాములు గారి ఆధ్యక్షతన జరిగింది. వీరు ఇప్పటి వరకు బి.ఎమ్.ఎస్. వారి నాయకత్వంలో ఉన్నారు. సి.ఐ.టి.యు. యొక్క పని విధానం, నాయకత్వంపై సమ్మతంతో దాదాపు 80 మంది కార్మికులు ఈ సమావేశానికి హాజరై "మిర్యాల గూడెం షాప్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్" ప్రధాన మహాసభను జరుపుకున్నారు. నూతన కమిటీని ఎన్నుకున్నారు.

ఆధ్యక్షులుగా శ్రీ జె. రంగారెడ్డి
ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ కె. మారయ్య
ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ ఎ. బిక్షవతి
ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ బి. ఈదయ్య
సహాయ కార్యదర్శి శ్రీ పి. లింగయ్య
శ్రీ వి. హరిప్రసాద్

ఆర్గనైజింగ్ కార్యదర్శి శ్రీ కె. సోమయ్య
కోశాధికారి శ్రీ హెచ్. నాగయ్య
కమిటీ సభ్యులు

శ్రీ బి. యాదగిరి
శ్రీ వై. సత్యనారాయణ
శ్రీ వై. మధు
శ్రీ జి. పిచ్చయ్య
శ్రీ టి. రఘు
శ్రీ బి. రాజు
శ్రీ వి. వెంకట్ రాములు
శ్రీ వె. కేశవయ్య
శ్రీ హెచ్. వెంకన్న
శ్రీ ఎమ్.డి. జిలానిలను ఏకగ్రీవంగా ఈ మహాసభ ఎన్నుకొన్నది.

కార్మికులను ఉద్దేశించి
కా॥ ఎ. రంగయ్య — మిర్యాలగూడెం మండల ప్రజా పరిషత్ ఆధ్యక్షులు.
కా॥ సి. హెచ్ కృష్ణారెడ్డి - డివిజన్ వ్యవసాయ కూలీ కార్యదర్శి
కా॥ ఎమ్ శ్రవణ్ కుమార్ ఎస్.ఎఫ్.ఐ కార్యదర్శి.

కా॥ ఎమ్. లక్ష్మీనారాయణ-సి.ఐ.టి.యు జిల్లా కమిటీ సభ్యులు ప్రసంగిస్తూ సి.ఐ.టి.యు. అనుబంధం చేరినందుకు ఆభినందనలు తెల్పారు.

రాజమండ్రిలోని A P పేపర్ మిల్లకు చెందిన లైమ్ కిలెన్స్ విభాగాన్ని మూతపేసి దొంగతాటుగా సున్నము తెప్పించి కార్మికులకు లొంగదీసుకోవాలనే యజమానుల దుష్ట యత్నాలను బండినూ 200 మంది కార్మికులు ఎర్రబెల్టులు ధరించి ప్రదర్శనగా పోలీసు దర్బారుకు వెళ్ళి వినతిపత్రాలు సమర్పించారు. అందులో దిగువ విధంగా పేర్కొన్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ పేపర్ మిల్లకు చెందిన లైమ్ కిలెన్స్ విభాగం కార్మికులు తమను మిల్ల కార్మికులుగా పరిగణించాలని, మిల్ల కార్మికులతో సమానంగా జీతభత్యాలు చెల్లించాలని గత 18 మాసాలుగా డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ఈ డిమాండ్ పరిష్కారం కోసం లేబర్ డిపార్ట్మెంట్ అధికారుల సానిక అసిస్టెంట్ లేబర్ కమిషనర్ నుండి హైదరాబాద్ జాయింట్ లేబర్ కమిషనర్

వరకు వారు ఎన్ని జాయింట్ మీటింగ్స్ చేసినా మిల్ల యజమాన్యం హాజరుకాలేదు. తమ న్యాయమైన డిమాండ్ల సాధనకోసం ధృఢంగా నిలబడ్డారనే కక్షతో కిలెన్స్ మూసి లొంగదీసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు. మిల్ల మేనేజిమెంటుచే సృష్టించబడే బినామీ లెస్సీ అనబడే ఏజంటు తన లీజు అగ్రిమెంటు 1988 జూన్ 30 వ తేదీ నుండి ముగిసిందని జూలై 19వ తేదీన నోటీసుబోర్డుద్వారా ప్రకటించి తప్పుకున్నారు.

లైమ్ కిలెన్స్ మిల్ల మేనేజిమెంటు నడువకుండా 230 మంది కార్మికులకు పని చెప్పడం ద్వారా, కిలెన్స్ కూక రాజు లాగుట నుండి సున్నం తెచ్చుకుంటున్నది. కార్మికుల పొట్టలు కొట్టటానికి ప్రయత్నిస్తూ, శాంతి భద్రతలకు విఘాతం కల్పించే చర్యలకు మేనేజిమెంటు పాల్పడుతున్నది. ఈ చర్యలకు పాల్పడుతున్న మేనేజిమెంటుపై చర్య తీసుకొని బయటనుండి తెచ్చే సున్నాన్ని నిలుపు చేయాలని, ఆగస్టు నెలలో హైదరాబాద్ లో జాయింట్ లేబర్ కమిషనర్ వారి మీటింగులో మేనేజిమెంటు వారు పాల్గొనేలా చూడాలని, పోలీసు దర్బారులో లైమ్ కిలెన్స్ అండి సామిల్స్ వర్కర్స్ యూనియన్ ప్రతినిధులు విజ్ఞాపన వ్రతములో పేర్కొన్నారు.

కార్మికులు-కోర్టులు (17వ పేజీ తరువాయి)

రాజ్య నినాదాలు ఎందుకు? సోషలిస్టు రాజ్యాంగమనే పేరు ఎందుకు? ప్రజాశ్రేయస్సు పేరిట ఆదేశిక సూత్రాలు ఎందుకు? వాటిని అమలు జరిపేందుకు అధికారం లేకుంటే సుప్రీం కోర్టుకు గల అసాధారణ అధికారాలకు అర్థమేమిటి? ఇవీ కార్మికుల తరపున లేవనెత్తిన ప్రశ్నలు.

అభ్యంతరం వచ్చింది గనుక విషయం తేల్చాలని తనకు అలాంటి అధికారం వుందో లేదో పరిశీలించదలచుకున్నామని సుప్రీం కోర్టు నిరయించింది.

జీతా విషయం
తీర్పును అమలు జరపని విషయం గూడా ఈ అధికారపుమీ మాంసతో అడుగున బడ్డాయి.

రాజ్యాంగం ఎవరికి?
కోర్టు సాయం ఎవరికి?
ఇవి రెండు రాజకీయాలతో ముడిపడివున్నాయి.
రాజకీయాలు వద్దనేవాడి దుర్బుడి ఇప్పటికైనా తెలిసిందా?

చ
ద
వ
ం
డి
,
కా
ర్మి
కు
లొ
కం

R.T.C. పెడరేషన్ పిలుపుకు కార్మికుల స్పందన

క్రింది అవశిష్టత సమస్యలపై రెండవదశ ఆంధ్రోళనగా 19-8-88న డివిజన్ స్థాయిలో ధర్నాలు నిర్వహించమని ఆర్.టి.సి. స్టాఫ్ & వర్కర్స్ పెడరేషన్ రాష్ట్ర కమిటీ పిలుపు నిచ్చింది. పిలుపులో గాగంగా ఇప్పటికే అందిన సమాచారం ప్రకారం మహబూబ్ నగర్, హైదరాబాద్, నీకింద్రాబాదు, కరీం నగర్, క్రిష్ణా, గుంటూరు, నర్సరావుపేట, ఒంగోలు, కర్నూలు డివిజన్ కేంద్రాలలో ధర్నాలు జరిగాయి. వరం కారణంగా ఖమ్మం, నెల్లూరు డివిజన్ లలో జనరల్ బాడీ సమావేశాలు జరిపి అనంతరం డివిజన్ మేనేజరుగార్లకు మెమోరాండంలు ఇచ్చారు.

కోర్కెలు :-

ఆర్.టి.సి. కార్మికులకు పెనన్ సౌకర్యం కల్పించాలి. క్యాజువల్ లేబర్ విధానాన్ని రద్దుచేయాలి, కంప్యూటర్ ప్రవేశాన్ని నిలిపివేయాలి, వన్ మాన్ సర్వీసులను రద్దుచేయాలి. డ్రైవర్లపై విధిస్తున్న డెబిట్లను రద్దుచేయాలి, క్రైమ్ శిక్షణా చర్యలు రద్దుచేయాలి, అన్ని కేటగిరీలలో నున్న ఖాళీలను భర్తీ చేయాలి, డి.ఎ. కలిపిన జీతంపై ఇంటి అద్దె అలవెన్సు ఇవ్వాలి, కార్మికుల అప్పీళ్ళను సత్వరం పరిష్కరించాలి, మెకానిక్స్ కు వెహికల్ ఫిక్సేషన్ విధానాన్ని రద్దు చేయాలి, నైటు షిఫ్టు మెన్ డెనెన్స్ ను రద్దు చేయాలి.

3) ఎ.పి.ఎస్.ఆర్.టి.సి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ పెడరేషన్ రాష్ట్ర కమిటీ పిలుపు మేరకు ఆగస్టు 18న గుంటూరు డివిజన్ మేనేజర్ కార్యాలయం ముందు ఆర్.టి.సి. కార్మికులు ధర్నా జరిపారు. అనంతరం 20 డిమాండ్స్ తో కూడిన మెమోరాండంను వారు డివిజన్ మేనేజరుకు అందజేశారు. అనంతరం జరిగిన సభలో పెడరేషన్ గౌరవాధ్యక్షుడు శ్రీ కె. రామిరెడ్డి ప్రసంగిస్తూ ఆర్.టి.సి. కార్మికులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను

యాజమాన్య వైఖరిని వివరించారు కేంద్ర ప్రభుత్వ కార్మిక వ్యతిరేక చట్టాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాలని ఆయన కార్మికులను కోరారు.

○ ○ ○

ఎ.పి.ఎస్.ఆర్.టి.సి. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ పెడరేషన్ రాష్ట్ర కమిటీ పిలుపు మేరకు ఆగస్టు 22న తేదీన మహబూబ్ నగర్ డివిజన్ స్థాయి ధర్నా జరిగింది. అన్ని డిపోల నుండి 30 మంది కార్మికులు ధర్నాలో పాల్గొన్నారు. ధర్నా డివిజన్ అధ్యక్షుడు శ్రీ ఎస్. వికారాబ్దీన్ అధ్యక్షతన జరిగింది. డివిజన్ కార్యదర్శి శ్రీ ఎస్. అమీనుద్దీన్ ప్రారంభోత్సవం చేశారు. రాష్ట్ర కార్యదర్శి శ్రీ వి. రాములు ఆర్.టి.సి. కార్మికుల సమస్యలు, వాటి పరిష్కారం, ఇతర యూనియన్ల వైఖరి, ఐక్యపోరాట ఆవశ్యకతను గురించి వివరించారు.

ధర్నాలు

1) సి.ఐ.టి.యు, ఎ.ఐ.టి.యు సి. నాయకత్వంలోని అసకాపలి మున్సిపల్ కార్మికులు 250 మంది పురపాలక సంఘ కార్యాలయం వద్ద ధర్నా నిర్వహించారు. ధర్నాలో ఎన్.ఎం.ఆర్. కార్మికులు కూడా పాల్గొన్నారు. జూన్, జూలై నెల జీతాలు, బోనస్ చెల్లించాలని కౌన్సిల్ తీర్మానించినా యివ్వని కారణంగా ఈ ధర్నా కార్యక్రమం నిర్వహించారు. సిబ్బంది అధికారులకు జీతాలు చెల్లిస్తూ కార్మికులకు ఇవ్వడానికి నిరాకరించే పక్షంలో ఆందోళనను కొనసాగిస్తామని కార్మిక ప్రతినిధులు ప్రకటించడంతో మొత్తం చెల్లించడానికి అంగీకరించారు.

○ ○ ○

కార్మికులపై మోపిన అదనపు పని భారాన్ని తక్షణమే తగ్గించాలని, అన్ని ఖాళీ స్థానాలను భర్తీ చేయాలని, క్యాజువల్ కార్మికులకు వేతనాలు సవరించాలని, గుర్తింపు కార్డులివ్వాలని, అడ్మినిస్ట్రేటివ్

సిబ్బందిని రోటేషన్ పద్ధతిపై బదిలీలు చేయాలని, కక్ష సాధింపు చర్యలకు స్వస్తి చెప్పాలని డిమాండు చేస్తూ హైదరాబాద్ టెలికం సిబ్బంది కార్యచరణ కమిటీ ఉదయం 9 నుండి సాయంత్రం 6 గంటల వరకు టెలిఫోన్ భవన్ (సెఫాబాద్) హైదరాబాద్ టెలికం జిల్లా జూరల్ మనేజర్ కార్యాలయం (నూర్య్ లోక్ కాంపెక్స్, గిన్ పొండి), టెలిఫోన్ ఎక్స్ఛేంజి (గాలిగూడా), టెలిఫోన్ ఎక్స్ఛేంజ్ (నీకింద్రాబాద్) కార్యాలయాల ముందు ధర్నా జరిపింది. ఆయా యూనియన్ల పతినిధులు జనరల్ మేనేజర్ తో జరిపిన చర్చలు విఫలం కావడంతో ప్రత్యక్ష కార్యచరణకు పూనుకొన్నారు.

4) శ్రీ రాయలసీమ పేపర్ మిల్ కార్మికుల ధీర్ఘ కాలిక సమస్యలను పరిష్కరించాలని, మిల్లను ఆక్రమ పద్ధతుల ద్వారా దివాళా తీయించిన యాజమాన్యంపై చర్య తీసుకోవాలని స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ యూనియన్ కళ్ళులు జిల్లా కలెక్టర్ కార్యాలయం ముందు నిరహార దీక్ష ఆరంభించింది. నిరాహార దీక్షలో సలభమంది పాల్గొన్నారు. సి.ఐ.టి.యు. జిల్లా అధ్యక్షులు శ్రీ షడక్ నిరాహార దీక్షకు పూనుకున్న వారి నుద్దేశించి ప్రసంగిస్తూ గత ఎనిమిది నెలలుగా యాజమాన్యం కార్మికుల పట్ల అవలంబిస్తూన్న వైఖరిని ముఖ్యమంత్రికి వివరించినా ఫలితం లేక పోయిందని, పార్లమెంటుకు విధానం పట్ల ప్రభుత్వానికి శ్రద్ధలేదని విమర్శించారు.

○ ○ ○

6) దక్షిణ మధ్య రైల్వే ఎంపాయిస్ యూనియన్ ఆఫ్ఫీస్ ఆగస్టు 30వ తేదీన 300 మందికి పైగా కార్మికులు విజయవాడలో డి.ఆర్.ఎల్ కార్యాలయం ఎదుట ధర్నా జరిపారు. యూనియన్ అధ్యక్షులు శ్రీ పి. రాములు ధర్నాను ప్రారంభిస్తూ కార్మికులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను వివరించారు ఈ సందర్భంగా

డివిజన్ మేనేజర్ కు సమర్పించిన మొదటి మోరాలింగ్ నిబంధన రావలసిన బకాయిలను చెల్లించాలని, కుటుంబ నియంత్రణ యింక్రిమెంటు, నెలూరు ట్రాలీమెన్ కు రావలసిన ఓవర్ టైమ్ అలవెన్స్ బకాయిలను చెల్లించాలని తదితర ఆంశాలను వివరించారు.

ఉపజిల్లా రైల్వే మేనేజరు కార్యాలయం ఎదుట జరిగిన బహిరంగసభలో వివరిస్తూ శ్రీ యుతులు యూనియన్ నాయకులు పి. శ్రీరాములు, యం.వి. సుబ్బయ్య, జి. జనార్థనరావు, వి. ఉమా మహేశ్వరరావు గార్లు ప్రసంగించారు.

టింబర్ యార్డులలో కాంట్రాక్ట్ కార్మికులుగా పనిచేస్తున్న 200 మందిని పర్మి నెంట్ చేయాలని కోరుతూ సి.ఐ.టి.యు. ఆధ్వర్యంలో 200 మంది ప్రదర్శనగా వెళ్ళి బెల్లంపల్లి జి.ఎం.ను కలిసి మెమోరాలం సమర్పించారు. సింగరేణి కంపెనీ రామకృష్ణపుతం, మందమర్రు, బెల్లంపల్లి టింబర్ యార్డులలో కాంట్రాక్ట్ లేబర్ గా, అనేక సంవత్సరాలుగా పనిచేస్తున్న 200 మంది కార్మికులు తమని పర్మి నెంట్ చేయమని కోరుతున్నా యాజమాన్యం నిర్లక్ష్యం చేసింది. బొగ్గు గ్రామాల్లో శాశ్వత స్వభావం కలిగిన పనులలో కాంట్రాక్ట్ పర్మిని రద్దు చేస్తూ కేంద్రం ఉత్తర్వులు జారీచేసింది. తమ పనిని తగ్గడా కొద్దర స్వభావం ఉన్నందున పర్మి నెంట్ చేయవలసింది కోరుతూ కార్మికులు పై ప్రదర్శన చేశారు.

విజయవాడ

1) ప్రజా గం ఉత్తర్వుల మేరకు కనీస

వేతనాలను అమలుపరచాలని, ప్రెస్ కార్మికుల పనికి భద్రత కల్పించే ఎమ్పాడర్ మ్ ఇవ్వాలని కోరుతూ ఖమ్మం ప్రెస్ వర్కర్స్ యూనియన్ ఆందోళనకు దిగి ఈ విషయాన్ని ఖమ్మం అసిస్టెంట్ లేబర్ కమిషనర్, జిల్లా లేబర్ కమిషనర్ దృష్టికి తీసుకెళ్ళారు. వారు విగానిని చూడగా లపై కేసు సమోడు చేయడంతో పైకిండు కోర్కెలను అంగీకరించారు. ఈ విషయంలో కార్మికులకు తోడ్పాటును అందించిన సి.ఐ.టి.యు. ఖమ్మం జిల్లా కార్యదర్శి ఖమ్మం అసిస్టెంట్ లేబర్ కమిషనర్, జిల్లా లేబరు అధికారికి యూనియన్ అధ్యక్ష, ప్రధాన కార్యదర్శులు కృతజ్ఞతలు తెలిపారు.

2) గత 14 మాసాలుగా మూతపడి ఉన్న భజరంగ జూబ్ మిల్ కార్మికులకు జీతాలు యివ్వాలని డిప్యూటీ లేబర్ కమిషనర్ ఆగస్ట్ 26న తీర్పు ఇచ్చారు. ఈ మిల్లు చట్ట విరుద్ధంగా మూత వేసినందున తిరిగి తెరువవలసిందిగా ప్రభుత్వం లేబర్ డిపార్ట్ మెంట్ ఇచ్చిన ఆదేశాలను యాజమాన్యం అంగీకరించింది. అయితే ఈ అంగీకారం 6.12.87 వరకు అమలు జరుగలేదు. కనుక ఈ కాలానికి కార్మికులకు వేతనాలు ఇవ్వకపోవటం అన్యాయమని, రావలసిన వేతనాలు జూబ్ మిల్ యాజమాన్యం నుంచి వెంటనే ఇప్పించాలని కోరుతూ జూబ్ మిల్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ (సి.ఐ.టి.యు.) ఖమ్మం కార్యదర్శులు 345 మందితో కలిసి డిస్ట్రిక్ట్ లేబర్ కమిషనర్ కార్యాలయంలో పేషెంట్ కేసు వేశారు. దీనిపై డి.సి.ఎల్ శ్రీ కామేశ్వరరావు కేసు విచారించి కార్మికులకు చట్టపరంగా రావలసిన రూ. 13,13,228.

80 పైసలు చెల్లించాలని తీర్పు ఇచ్చారు. ఈ ఉత్తర్వులు వచ్చిన 30 రోజులలో వేతనాలు చెల్లించాలని ఆదేశించారు.

3) మహబూబ్ నగర్ జిల్లా చెర్ల ఇటికాల్ గ్రామంలో కూలీలు ఐక్యమై తమ రోజు వారి కూలీరేట్లను మూడు రూపాయల నుండి ఐదు రూపాయలకు పెంచుకున్నారు. ఈ గ్రామంలో ఇటీవలనే యువజన సంఘం, వ్యవసాయ కార్మిక సంఘం శాఖలు ఏర్పడ్డాయి. సంఘ పతాకం క్రింద సమీకృతమై కూలీ పెంచుకున్న కార్మికులు ఇటీవల విజయోత్సవ సభను జరుపుకున్నారు. నాగర్ కర్నూల్ పట్టణ కార్యదర్శి శ్రీ గజుల నర్సింహులు ప్రసంగిస్తూ హక్కుల సాధనకోసం ఐక్యంగా పోరాడుతున్న వ్యవసాయ కార్మికులను ఆభినందించారు.

తూర్పు గోదావరి జిల్లా ఉప్పలగుప్త మండలం మినవిల్లి గ్రామ చేనేత కార్మిక సంఘం ఆధ్వర్యంలో మహిళలతో సహా 150 మంది చేనేత కార్మికులు ప్రదర్శనగా వెళ్ళి స్థానిక అసిస్టెంట్ లేబర్ ఇన్ స్పెక్టర్ శ్రీరెడ్డికి ఆగస్టు రెండు వినతిపత్రం సమర్పించారు. తమచేత పనిచేయించుకునే మాస్టర్ వీవర్స్ తమ ఇష్టానుసారం మజూరీ యిస్తున్నారని, మంజూరీని రోజురోజుకీ పెరుగుతున్న నిత్యావసర వస్తువుల ధరల కనుగుణంగా పెంచాల్సింది పోయి తగ్గిస్తున్నారని చెప్పారు. లేబర్ ఇన్ స్పెక్టర్ వారితో మాట్లాడుతూ విమినమిల్లి గ్రామంలో చేనేత పరిశ్రమ, మాస్టర్ వీవర్స్ వున్నట్లు తన దృష్టికి రాలేదని, ఈ విషయంపై కార్మికులు లిఖిత పూర్వకంగా ఫిర్యాదు యిచ్చిన పక్షంలో మాస్టర్ వీవర్స్ పై చర్య తీసుకోగలనని హామీ యిచ్చారు.

నల్లబిల్లులకు కాంగ్రేసేతర రాష్ట్ర

కార్మిక మంత్రుల నిరాకరణ

కార్మికసంఘాలు, పారిశ్రామిక వివాదాల సవరణ బిల్లుపై జూలై 30న కలకత్తాలో జరిపిన సమావేశం తరువాత ఆంధ్రప్రదేశ్, అస్సాం, కర్నాటక, కేరళ, పశ్చిమబెంగాల్ ఉష్టాంకార్మికమంత్రులు సంయుక్తంగా విడుదల చేసిన ప్రకటనను ఈ దిగువ ఇస్తున్నాము.

కార్మిక సంఘాలు, పారిశ్రామిక వివాదాల సవరణ బిల్లును రాజ్యసభలో ప్రవేశ పెట్టడం వలన తలెత్తే అంశాల గురించి చర్చించడానికి పెన్ పేర్కొన్న కాంగ్రెస్ (ఐ) యేతర రాష్ట్రాల కార్మిక మంత్రులు జూలై 30న కలకత్తాలో సమావేశమై, బిల్లులోని వివిధ క్లాజులపై విస్తృతమైన చర్చలు జరిపారు.

ఈనాటి కార్మికచట్టాలలో ఎన్నో లోపాలు ఉన్నాయి. దేశ ఆర్థికాభివృద్ధికి పారిశ్రామిక సంబంధాలు మరింతగా మెరుగు పడడం అత్యవసరం. అందువలన కేవలం ట్రేడ్ యూనియన్ చట్టాన్ని, పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టాన్ని మాత్రమేగాక, ఈనాటి కార్మిక చట్టాలలో గల బలహీనతలన్నింటినీ తొలగించే విధంగా మిగతా చట్టాలను గూడా సవరించే విధంగా సమగ్ర చట్టం ప్రవేశపెట్టివుంటే బాగుండేదని కార్మిక మంత్రులు అభిప్రాయ పడ్డారు.

ప్రవేశ పెట్టిన బిల్లులోని వివిధ అంశాలపై మంత్రులు సుదీర్ఘ చర్చలు జరిపారు. పారిశ్రామిక శాంతిని పెంపొందించి కొనసాగించేందుకు బిల్లు ఉద్దేశ్యంగా చెబుతున్నారు. కాని దానిలోని వివిధ క్లాజులు, ముఖ్యంగా సమిష్టి బేరసారాల హక్కును కుదించే క్లాజులు, సుదీర్ఘ పోరాటాలు, దళాభిలాషలు, త్యాగాలతో కార్మిక ప్రజానీకం సాధించుకున్న హక్కులను కాజేసే క్లాజులు గమనిస్తే బిల్లు ఉద్దేశ్యాలకు భిన్నమైన పరిస్థితులు ఏర్పడతాయి. సనాతనంగా గల కన్సిలియేషన్

యంత్రాంగం స్థానే, అర్థ న్యాయ వ్యవస్థకు అవసరాన్ని మించిన ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు. దీని మూలంగా అసంఖ్యాక మైన టిగల్ చర్యలలో కూడక పోయే ప్రమాదం వుంది. వివాదాలను వెంటనే చేపట్టి, పరిష్కరించే అవకాశాలను అడుకునే ప్రమాదం వుంది. మేనేజిమెంటుతో సాగించే బేరసారాలలో కార్మికవరం, ఇరువక్షాలను పోల్చిచూస్తే బలహీనమైన స్థానంతో వుంటుందనే విషయాన్ని ఈ బిల్లు విస్మరించింది. ట్రేడ్ యూనియన్ కార్యకలాపాలపై అవదులను ఏర్పరిస్తే వివాదాలు వరిష్కారమై పారిశ్రామిక శాంతి పెంపొందుతుందనే ప్రాతిపదికను ఈ బిల్లు ముందుకు తెస్తున్నది. ఈ వైఖరితో ఈ మహాసభ మౌలికంగా విభేదిస్తున్నది.

బిల్లులోని ప్రధాన ప్రాతిపదికలపై మహాసభ ఈ క్రింది అభిప్రాయాలకు వచ్చింది.

1. నిర్మాణయుత పరిశ్రమలలో కూడా కార్మిక సంఘ ఉద్యమ విస్తరణ ఇంకా అసంతృప్తికరంగానే ఉంది. బిల్లులోని వివిధ అంశాలు అప్పట్లో వస్తే, కార్మిక సంఘాల కార్యకలాపాలు ఇంకా కుంటు పడతాయి. అంతేకాక, అసంఘటిత రంగంలో, ముఖ్యంగా గ్రామీణ ప్రాంతాలలో, కార్మిక సంఘ ఉద్యమ అభివృద్ధిని విస్తృతిని ఈ బిల్లు తీవ్రంగా దెబ్బతీస్తుంది.

2) సూరుమండ్రి పైగా పనిచేసే పారిశ్రామిక సంస్థలలో ట్రేడ్ యూనియన్ ఏర్పాటుకు 10 శాతం కార్మికులు సభ్యులుగా వుండాలనే నిబంధన అత్యంత కఠినంగా వుంది. అనేక ప్రొసీజరల్ యిబ్బందులకు దారితీస్తుంది. ఈ యిబ్బంది ప్రధానంగా పెద్ద పరిశ్రమలలో, పరిశ్రమ వ్యాప్త ట్రేడ్ యూనియన్లకు ఎదురౌతుంది. ఈనాడున్న ట్రేడ్ యూనియన్లు కూడా పై నిబంధన అమలు చేయకపోతే

రిజిస్ట్రేషన్ రద్దు బాతుందనే నిబంధన అవసరమైంది. ఇప్పటికే వున్న ట్రేడ్ యూనియన్లపై అనవసరమైన భారాన్ని మోపుతుంది.

3) బిల్లులో ప్రతిపాదిస్తున్న టెకాప్ వద్దతిద్వారా తమ సంఘాలను ఎన్నిక చేసుకొనే విషయంలో కార్మికులపై యజమాని ఒత్తిడి తెచ్చే ప్రమాదం ఏర్పడుతుంది. యజమానుల జోక్యంకానీ, ఒత్తిడి కానీ లేకుండా తమ సంఘాలను ఎన్నిక చేసుకొనటానికి, మార్పుకొనటానికి కార్మికులకు స్వేచ్ఛ ఉండాలి.

4) కార్మిక సంఘ కార్యనిర్వాహక కమిటీలో పనిచేసే బయటి వ్యక్తుల సంఖ్యపై బిల్లు విధిస్తున్న నిబంధన అనవసరమైనదే కాక, కార్మిక సంఘ ఉద్యమాన్ని కూడా దెబ్బతీస్తుంది. తమ వ్యవహారాలను తామే స్వంతంగా నడుపుకోగలిగే సామర్థ్యం అధిక సంఖ్యాక కార్మికులలో పెంపొందలేదు. ఎలాంటి అవదులూ లేకుండా తమ నాయకుల నెన్నుకొనే స్వేచ్ఛ కార్మికులకు వుండాలి. ఈ చట్టం అమలులోకి వచ్చే ముందు పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం క్రింద శిక్షింపబడిన కార్మికులను వర్కింగ్ కమిటీలో గాని, ఆఫీసు బేరర్లుగా గాని వుండరాదని చెప్పడం యజమానుల ప్రోత్సాహంతో విచ్ఛేదం యూనియన్ ఏర్పాటుకే బాహుబలి అవుతుంది.

5) బిల్లులో గోస్టోకు ఇచ్చిన నిర్వచనం, దానికి వ్యతిరేకంగా ప్రతిపాదించిన చర్యలను యజమాన్యాలు దుర్వినియోగ పరచే ప్రమాదం ఉంది. కార్మిక కష్టపడి సాధించుకున్న హక్కులను ఈ చర్యలు వమ్ము చేస్తాయి.

6) సమ్మెలు, లాకౌట్ల విషయంలో ప్రతిపాదించిన చర్యలవలన కార్మిక ప్రయోజనాలకు భంగం కలుగుతుంది. అంతేకాక, యజమాన్యాలకు అత్యధిక

హక్కుల రద్దే ఉద్దేశ్యం - జస్టిస్ దేశాయ్

ప్రయోజనం చేకూరుతుంది.

7) పారిశ్రామిక వివాదాల పరిష్కారానికి ప్రస్తుతం అమల్లో ఉన్న యంత్రాంగం స్థానే లేబర్ కోర్టులు, పారిశ్రామిక సంబంధాల కమిషన్లను ఏర్పాటు చేయడంవల్ల ప్రభుత్వం బావిస్తున్నట్లుగా పారిశ్రామిక ప్రశాంతి నెలకొనదు, సరికదా దేశ ప్రగతికి అవరోధం కలిగే విధంగా ఆ సంబంధాల వాతావరణాన్ని మరింత చెడగొడుతున్నది.

8) బేరసారాలను సాగించే ప్రతి నిధుల ఎన్నిక రహస్య బ్యాలట్ ఆధారంగానే జరగాలి అని ఈ సభ అభిప్రాయపడుతున్నది.

ఆస్పత్రులు, పాఠశాలలు, ఇతర సంస్థల కార్మికులకు ట్రేడ్ యూనియన్ హక్కులను నిరాకరించే కేంద్ర ప్రభుత్వ ప్రయత్నం వట్ల సమావేశం ఆందోళన వ్యక్తం చేసింది. ఈ చర్యవలన కార్మికులు యాజమాన్యాల దయాదాక్షిణ్యాలపై ఆధారపడవలసి వస్తుందని సమావేశం బావించింది.

పారిశ్రామిక సంబంధాలు రాష్ట్రాల పరిధిలోని శాంతి, భద్రతలపై ప్రత్యక్ష ప్రభావం చూపిస్తాయి. కాబట్టి, కార్మిక శాసనాలు రూపొందించేముందు కేంద్రం రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల అభిప్రాయాలను కోరాలని సమావేశం డిమాండ్ చేసింది. ప్రస్తుతం రూపొందించిన బిల్లును కూడా హడావిడిగా పార్లమెంటులో ఆమోదించ చేయటం కాక, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు, కార్మిక సంఘాలతో చర్చించటం ద్వారా ఏకాభిప్రాయాన్ని సాధించవలసిందని సమావేశం కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని కోరింది.

సమావేశం వ్యక్తం చేసిన అభిప్రాయాలను ప్రధానమంత్రికి, కేంద్ర కార్మిక మంత్రికి తెలియచేసే బాధ్యతను వశ్చిమ బెంగాల్ కార్మిక మంత్రికి అప్పగించటం జరిగింది. ఈ బిల్లులోని వివిధ అంశాల వలన తలతేలివ్రమైన పరిస్థితుల దృష్ట్యా

పైన పేర్కొన్న విషయాలనన్నిటిని లోతుగా పరిశీలించవలసిందని సమావేశం మిగిలిన రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు విజ్ఞప్తి చేసింది.

పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం కింద వివిధ ఉద్యోగులకు గల హక్కులను రద్దు చేయడమే ప్రభుత్వ ఉద్దేశ్యం.

ఈ మాటలు అన్నది ఏ. ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకుడో కాదు లాకమిషన్ చైర్మన్ జస్టిస్ డి.ఎ. దేశాయ్.

విద్యా, వైద్య, వైజ్ఞానిక సర్వీసులలో పనిచేసే కార్మికులు కార్మికులుగా తమ హక్కులను నిలబెట్టుకునేందుకు శతాబ్దాల తరబడి పోరాటాలు సాగించారు. ఆ పోరాటాల నన్నింటిని శ్రీ దేశాయ్ తమ ఉపన్యాసంలో పేర్కొన్నారు. అత్యంత నిష్కర్షగా, అతి కఠినంగా ఆ ఉపన్యాసం కొనసాగిందని "హిందూ" విలేకరి పేర్కొన్నారు.

శ్వాస్త్య సంఘర్ష సమితి అధ్యక్షాన ఆసుపత్రులు, ఇతర సంస్థల (యిల్లుందుల పరిష్కారం) బిల్లుపై ఢిల్లీలో ఒక సదస్సు ఏర్పాడైంది. దేశంలో వివిధ ఆరోగ్య, విద్యా, శాస్త్రీయ పరిశోధనా సంస్థల నుండి రెండువందలకు పైగా ప్రతినిధులు ఈ సదస్సులో పాల్గొన్నారు.

పరిశ్రమ అంటే ఏమిటని దశాబ్దాల పాటు చట్టపు పరిధిలో యుద్ధాలు సాగాయి. వందలాది తీర్పులు వచ్చాయి. ఆ తీర్పులు గడియారంలో పెండ్లులంలాగా ఏదో ఒక కొనకు పోతువచ్చాయి వీటన్నిటిని పరిశీలించి 1978లో బెంగళూరు స్వివరేజ్ కేసులో సుప్రీంకోర్టు ఒక తుది నిర్ణయం యిచ్చింది పరిశ్రమ నిర్వచనానికి ఒక సీమితం సాధించింది. విద్య, వైద్య, వైజ్ఞానిక సంస్థలను పరిశ్రమగా పేర్కొన్నది వాటిలో పని చేసే కార్మికులకు ఆ చట్టం ప్రయోజనం పొందే అవకాశం కలిగించింది.

ఆ తీర్పును వమ్ముచేసి, ఆయా సంస్థల ఉద్యోగులు పొందిన హక్కులను నిరాకరించేందుకే ఈ కొత్త బిల్లు తెచ్చారనడంలో ఏ మాత్రం సందేహంలేదు. అన్నారు శ్రీదేశాయ్.

సుప్రీంకోర్టు తీర్పును చట్టం ద్వారా రద్దు చేయాలని ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తుంటే జడ్జిలు ఏంచేయగలరు అని ఆయన ప్రశ్నించారు.

అలాంటి చట్టంచేసే అధికారం ప్రభుత్వానికి వుండవచ్చు. అది ప్రజాస్వామ్యంలో అనుసరించే విధానం కావచ్చు అలాంటి సందర్భంలో అదే ప్రజాస్వామ్య పద్ధతిలో దానిని ప్రతిఘటించే హక్కు ఉద్యోగులకు గూడా వుంటుందని ఆయన స్పష్టంచేశారు.

సదస్సు చివరన ఒక తీర్మానం ఆమోదించారు. సమిష్టిగా బేరమాడే హక్కును బిల్లు నిరాకరిస్తున్నది. శ్రామికుల డిమాండ్ను అణచి వేయడమే బిల్లు ఉద్దేశ్యం అని ఆ తీర్మానం పేర్కొన్నది.

తక్షణ న్యాయం కోరే హక్కును నిరాకరించడం కోర్టుకు అపీలు చేసుకునే హక్కును నిరాకరించడం. సమ్మెకు పూనుకొన్న వారిపై అసాధారణ శిక్షలు విధించే హక్కు ప్రభుత్వం తీసుకొనడం జరిగింది ఈ బిల్లులో. ఇవన్నీ గమనిస్తే నిర్మాణ యుతంగా సమస్యలను పరిష్కరించే ఉద్దేశ్యం ప్రభుత్వానికి లేదనే వాస్తవం ఆ తరువాత స్పష్టమవుతున్నది అని తీర్మానం పేర్కొన్నది.

సదస్సులో హర్యానా కర్మచారి యూనియన్ హర్యానా, ఢిల్లీ, రాజస్థాన్లలోని స్వాస్త్య సంఘర్ష సమితి, ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ టీచర్స్ అసోసియేషన్, జూనియర్ డాక్టర్ అసోసియేషన్ అఖిలభారత ఫెడరేషన్, మెడికల్ సర్వీస్ నెంటర్, హూమ్యోపతి ఫార్మాసిస్టుల సంక్షేమ కేంద్రం, ఆలిండియా నర్సెస్ ఫెడరేషన్, రెసిడెంట్ డాక్టర్ అసోసియేషన్లు పాల్గొన్నాయి.

నామ మాత్రంగా తయారైన సమాన వేతన చట్టం

శ్రీ, పురుషులు చేసే సమానమైన పనికి సమానవేతనం చెల్లించాలని చట్టం చేసిన ప్రభుత్వమే శాసనాన్ని పెద్ద ఎత్తున ఉల్లంఘిస్తోందని "స్వయం ఉపాధిగల మహిళలు, అసంఘటిత రంగంలోని మహిళల"పై ప్రభుత్వం నియమించిన జాతీయ కమిషన్ నివేదిక ద్వారా తెలుస్తోంది.

సమాన వేతనాల చట్టాన్ని రూపొందించి ఒక దశాబ్దం దాటినప్పటికీ, ఈ చట్టాన్ని సమర్థవంతంగా అమలు చేసే నిమిత్తం గత సంవత్సరం సమాన వేతనాల సవరణ బిల్లును రూపొందించి నవ్వుటికి మహిళా కార్మికులకు ఈ చట్టాలు ఒరగబెట్టడేమీ లేదు. మహిళల సంక్షేమం వల్ల ఎంతో శ్రద్ధ చూపిస్తున్నానని ప్రభుత్వం గొప్పలు చెప్పుకోవటానికే ఈ శాసనాలు ఉపయోగపడుతున్నాయి. నిజానికి, ప్రభుత్వరంగ సంస్థలే సమాన వేతనాల చట్టాన్ని ఎక్కువగా ఉల్లంఘిస్తున్నాయి. శాసనాన్ని అమలు జరపాలనే చిత్తశుద్ధి ప్రభుత్వానికి ఉండే, ఈ ఉల్లంఘన లెందుకు జరుగుతాయి?

ఒకే విధమైన పనికి పురుషులు పొందుతున్న వేతనాల్లో మహిళా కార్మికులు 40 నుంచి 60 శాతం తక్కువగా పొందుతున్నారని కమిషన్ నివేదికలో తేలింది. శ్రీ, పురుషులకు కేటాయించే పనిలో కూడా విచక్షణ చూపటం జరుగుతోంది. ఎక్కువ వేతనాలు పొందే పనులను పురుషులకు కేటాయించి అతి తక్కువ వేతనాలు గల పనులు, నైపుణ్యం అవసరంలేని పనులలో మహిళలను నియమిస్తున్నారు. సమాన వేతనాల చట్టాన్ని ఉల్లంఘించటంలో ప్రభుత్వరంగ సంస్థలకు ప్రైవేటు సంస్థలేమీ తీసిపోలేదు. శాసనాలు కాగితాల పైనే మిగిలిపోతున్నాయి. ఈ పరిస్థితికి ప్రభుత్వానికి చిత్తశుద్ధి లేకపోవటమే కాక ఇతర కారణాలు కూడా ఉన్నాయి.

అజ్ఞానం నీడలో

సమాన వేతనాల చట్టం అనేది ఒకటి

ఉందని మహిళా కార్మికులలో అధిక శాతానికి తెలియనే తెలియదని నేషనల్ కమిషన్ నివేదికలోనే కాక, నేషనల్ లేబర్ ఇన్స్టిట్యూట్ జరిపిన సర్వేలో కూడా వెల్లడైంది. ఈ శాసనాన్ని సమర్థవంతంగా అమలులో పెట్టలేకపోవటానికి ఇదికూడా ఒక ముఖ్య కారణం. దీనిని ఒక సంక్షేమ చట్టంగా ప్రభుత్వం గొప్పలు చెప్పుకొంటోంది. అయితే, ఈ చట్టం ద్వారా లభించే ప్రయోజనాలను సమానపనికి సమానవేతనం, నియామకాల్లో శ్రీ, పురుష విచక్షణ నిషేధం గురించి అత్యధిక శాతం మహిళా కార్మికులకు అవగాహనే లేదు కాబట్టి, ఈ శాసనాన్ని ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు సంస్థలు పెద్ద ఎత్తున ఉల్లంఘిస్తున్నాయి. చట్టాన్ని రూపొందించి ఒక దశాబ్దంపైనే అయినప్పటికీ, ఈ శాసన అమలుకోసం మహిళలు ఉద్యమించిన సంఘటనలు ఒకటి, రెండు మినహాలేవు 7 సంవత్సరాల క్రితం ఎయిర్ హోసెస్ లు కోర్టుకు వెళ్ళటం, బొంబాయిలో ఒక సెనోగ్రాఫర్ కోర్టులో కేసు వేయటం మినహా చెప్పుకోదగ్గ సంఘటనలేవీ లేవు.

చట్టంలోని 'సమానమైన పని' అనే పదాన్ని రకరకాలుగా అన్వయించి, నిర్వచించి వివిధ సంస్థలు సమాన వేతనం ఎగొట్టాలనే చూశాయి. ఎయిర్ ఇండియా సంస్థ కూడా ఎయిర్ హోసెస్ లు నే జార్జులతో సమానం కాదని, ప్రత్యేక కాటగరీకి చెందిన వారని కోర్టులో వాదించింది. అస్సాంలో ఒక టీ ఎస్టేటు యజమానికి కూడా తమ సంస్థలో శ్రీ, పురుష కార్మికులు చేసే పని సమానమైనది కాదని వాదించాడు. కార్మిక మంత్రిత్వ శాఖకు ఈ విషయంపై ప్రతినిధులను పంపినప్పటికీ, "సమానమైన పని"ని నిర్వచించి స్పష్టపరచడానికి కార్మిక శాఖ ప్రయత్నం చేయలేదు. అదే విధంగా, బొగ్గు గనులు, టీ తోటలు, పొగాకు తోటలు, రబ్బరు తోటలు సమానవేతన చట్టాన్ని పెద్ద ఎత్తున

ఉల్లంఘిస్తున్న సంస్థల జాబితాలో ఉన్నాయి.

మహిళా కార్మికుల్లో కార్మిక చట్టాల పట్ల అవగాహన లేకపోవటమే కాక, నిర్దిష్ట, అజ్ఞానం కూడా తీవ్రంగా వ్యాపించి ఉన్నాయని నేషనల్ లేబర్ ఇన్స్టిట్యూట్ జేసిన సర్వేలో వెల్లడైంది. ఒక సంస్థలో పనిచేస్తున్న 59 మంది మహిళా కార్మికులను సమాన వేతనాల చట్టం గురించి ప్రశ్నించి నప్పుడు, వారిలో 11 మంది మినహా మిగిలిన వారు పెదవి కూడా కదపలేదు. దీనిని బట్టి వారిలో ఉన్న నిర్లక్ష్యతను అర్థం చేసుకోవచ్చు. మిగతా 11 మంది సమాన వేతనాల చట్టం అనేది ఒకటుందని తమకు తెలియదని చెప్పాడు. మహిళా కార్మికుల్లో తీవ్రంగా నెలకొన్న ఇటువంటి అజ్ఞానం వలన, శ్రీ, పురుష వేతనాల్లో అత్యంత వైవిధ్యం చూపిస్తూ చట్టాన్ని ఉల్లంఘిస్తున్నప్పటికీ, వారు రిపోర్టు చేయలేక పోతున్నారు.

విస్మయం కలిగించే ఇంకొక అంశం ఏమిటంటే, కొన్ని యాజమాన్యాలకు, కార్మిక చట్టాలను అమలుచేసే అధికారులకు కూడా ఈ సమానవేతనాల చట్టం గురించి తెలియదని, 1948 నాటి కనీస వేతనాల చట్టాన్ని, దీనిని ఒకచోట చేర్చి వారు కలగాపులగం చెస్తున్నారని సర్వేలో వెల్లడైంది.

సమానవేతనాల చట్టాన్ని గురించేకాక, తమకు ప్రయోజనం కలిగించే కనీస వేతనాల చట్టం, మెటర్నిటీ చట్టం మొదలైన వాటి గురించి కూడా చాలా మందికి తెలియదు. కొన్ని సందర్భాలలో తెలిసినప్పటికీ, ఉన్నపని కాస్తా ఊడుతుందనే భయంతో నోరు నొక్కుకుంటున్నారు.

మహిళా కార్మిక సలహాల కార్యకలాపాలలో మొత్తంమీద పెద్ద ఆసక్తి కూడా ప్రదర్శించటం లేదు. హక్కులను సంఘటితంగా సాధించుకోగలమనే వర్గ చైతన్యం అసంఘటిత రంగంలో మహిళా కార్మికు

మహిళల్లో సంఘ చైతన్యం కలిగించడమే ఈ పరిస్థితిని సరిదిద్దే మందు

లకు తక్కువని ఈ జాతీయ కమిషన్ నివేదికలో వెల్లడైంది. ఒకే విధమైన వనికి పురుషుడు అర్జించేదాంట్లో గ్రామీణ ప్రాంతాల్లోని స్త్రీ సగమే అరిస్తోంది. ఈ పరిస్థితికి కేంద్ర ప్రభుత్వానికి చిత్తశుద్ధి లేకపోవటం, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల నిర్లక్ష్య వైఖరి కారణాలు.

కార్మిక సంఘాల బాధ్యత

మహిళా కార్మికుల్లో చట్టాల పట్ల అవగాహన లేకపోవటానికి కార్మిక సంఘాల బాధ్యత కూడా ఉంది. మహిళా కార్మికులు సంఘకార్యకలాపాలలో పాల్గొనేలా చేయడానికి సంఘాలనుంచి తగినంత ప్రోత్సాహం లభించటం లేదు. కార్మిక సంఘాలలో సభ్యత్వం పొంది, వాటి కార్యకలాపాలలో పాలు పంచుకోవటం వలన తమకు కలిగే ప్రయోజనాలు, వాటి ప్రాధాన్యతను మహిళా కార్మికులు గుర్తించేలా చేయవలసిన అవసరం ఉంది. మహిళా కార్మికుల ప్రత్యేక సమస్యలపట్ల కార్మిక సంఘాలు శ్రద్ధ తీసుకొని పనిచేయటం ద్వారా వారికి కార్మిక సంఘాల కార్యకలాపాలలో ఆసక్తి పెరుగుతుంది.

అంతరించని పూర్వజులు

ప్రస్తుతం మనం జీవిస్తున్నది పురుషాధిక్యత ప్రబలంగా ఉన్న సమాజంలో కాబట్టి, కార్మిక సంఘాలలో అటువంటి పూర్వజుల దోరణులు లేవనడానికి ఆస్కారం లేదు. వామపక్ష కార్మిక సంఘాలు కూడా అంతో, ఇంతో ఈ ప్రభావానికి గురిబెతుక్కుయి. వేల సంవత్సరాలుగా పాతుకొని పోయిన దోరణులను తొలగించటం అంశంగా సాధ్యమయ్యే పనికాదు. కార్మిక సంఘాలలో సాయకత్వం కూడా ఎక్కువ పురుషుల చేతుల్లోనే కేంద్రీకృతమయి ఉంటోంది. మహిళా కార్మికులకు కూడా బాధ్యతలు అప్పగించటం ద్వారా సంఘాల పట్ల వారి ఆసక్తిని పెంచవచ్చు. మహిళలను కార్మికోద్యమంలో ఉత్సాహ

భరితమైన భాగస్వాములుగా చేయటానికి ముందుగా కార్మిక సంఘాలలో ఉన్న పూర్వజుల దోరణులను వదిలించుకోవాలి. "స్త్రీలు పురుషులతో సమానం కాదు" అనే పూర్వజుల భావన వలన సమాన వేతనాల చట్టానికి తగినంతగా ప్రచారం లభించటం లేదు. చట్టాన్ని అమలు పరిచే అధికారులలో కూడా ఈ దోరణి నెలకొని ఉండటం వలన వారు శాసన అమలుకు తగినంత శ్రద్ధ చూపడం లేదు. చట్టం పట్ల వారికి సదభిప్రాయమే లేదనటం ఇంకా వాస్తవమవుతుంది.

ఉద్యమంలో మేమూ సగం

మహిళలను కార్మికోద్యమంలో భాగస్వాములుగా చేయనిదే కార్మికోద్యమం ముందుకుపోజాలదు. ఎందుకంటే "కార్మిక లోకం"లో సగభాగం మహిళలది కనుక. శరీరంలో సగభాగాన్ని వెనుక వదిలిపెసి శరీరం ముందుకు వెళ్ళలేదు. మహిళా కార్మికుల సమస్యలను గుర్తించి, వాటిపై పనిచేయటం ద్వారా వారికి వర చైతన్యాన్ని అలవడేటట్లు చేసి, సంఘాలపట్ల వారికి ఆసక్తి కలిగేటట్లు చేయాలి. మహిళా కార్మికులను అత్యధిక సంఖ్యలో సభ్యులుగా చేర్చించే కృషి ప్రత్యేకంగా జరగాలి. వారికి బాధ్యతలు అప్పగించటం ద్వారా కార్మికోద్యమం పట్ల వారి ఆసక్తిని పెంచడానికి ప్రయత్నించాలి.

మహిళా కార్మికులు సంఘాల కార్యకలాపాల పట్ల శ్రద్ధ చూపించక పోవటానికి మరో కారణం ఇంటి బరువు బాధ్యతలు అధికంగా ఉండటమే ఈ సమస్యను దృష్టిలో పెట్టుకొని, వారిని సంపదించి వారికి అనుకూలమైన సమయాల్లో సమావేశాల ఏర్పాటు చేయాలి. సంఘాల విధానాలు గూఢపంచేటప్పుడు మహిళా కార్మికులను భాగస్వాములుగా చేయాలి.

కార్మిక సంఘాల కార్యకలాపాల్లో పాల్గొనక పోవటం వల్లనే, వారికి ప్రయోజనం కలిగించే చట్టాలు, హక్కులను గుర్తించి మహిళా కార్మికులకు తెలియటం

లేదు. ఈ లోటును భర్తీ చేసి, వారి చైతన్యాన్ని పెంచటానికి అవసరమైన అన్ని చర్యలను కార్మిక సంఘాలు ప్రత్యేక బాధ్యతగా చేపట్టాలి.

—సుజాత

అంతర్జాతీయ రంగం

దక్షిణ కొరియా దేశంలో జూలై 26న ప్యాసింజరు రైళ్ళు గూడ్సు రైళ్ళు మొత్తం రైలు రవాణా అంతా సంభించి పోయింది. ఆ దేశంలో 80 ఏండ్ల రైల్వే చరిత్రలో రైల్వే కార్మికులు సమ్మె చేయడం యిదే మొదటిసారి. జీతాలు పెంచాలనీ, పని పరిస్థితులు మెరుగు పర్చాలనేది వారి ప్రధాన కోర్కెలు.

ఇంజన్ డ్రైవర్లు జూలై 15 నుండి ప్రదర్శనలు ప్రారంభించారు, రైల్వే కార్మికులు ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు అనీ, కాబట్టి వారు సమ్మె చేయరాదని అంటూ 1400 మంది కార్మికులను అరెస్టు కావించారు.

దక్షిణ కొరియా దేశాన్ని ఊపివేస్తున్న పెద్ద సమ్మెల్లో రైల్వే సమ్మె ఒకటి. రైల్వే సమ్మెను అనుసరిస్తూ ఆటో కార్మికులు, ఓడరేవు కార్మికులు సమ్మెలోకి దిగారు.

అప్పుల ఊబిలో అమెరికా

ఈ సంవత్సరాంతానికి అమెరికా ఇతర దేశాలకు చెల్లువేయాల్సిన అప్పు 576 బిలియన్ డాలర్లు అని అమెరికా కాంగ్రెసు చేసిన అధ్యయనంలో వెల్లడయింది.

అప్పుల పాలయిన ప్రపంచ దేశాల్లో చూపే రెండవస్థానంలో ఉన్నది బ్రెజిల్ దేశం. బ్రెజిల్ చేసిన అప్పులకంటే మూడు రెట్లు చేసింది అమెరికా. ఇది 1986 నాటి పరిస్థితి.

ఈ పరిస్థితి యిలాగే కొనసాగితే 1995 సంవత్సరం నాటికి అమెరికా విదేశాలకు చెల్లించాల్సిన అప్పుమీద వడ్డీ ఏటా 96 బిలియన్ డాలర్లు వుంటుందని అంచనా.

కార్మికులూ - రాజకీయాలు - కోర్టులు

“కార్మికులకు రాజకీయాలు వద్దు” అని బల్ల గుద్ది చెప్పే డ్రేడ్ యూనియన్లు వున్నాయి. నోటితో ఆ మాట అనక పోయినా, చేతల్తో కార్మికుడిని కేవలం జీత నాతాలు తప్ప ఆలోచించకుండా చేసే డ్రేడ్ యూనియన్ నాయకులూ వున్నారు. కార్మికులు రాజకీయాలలో పాల్గొనడమంటే నాయకులు చెప్పిన అభ్యర్థిని, లేదా నేరుగా ఆ నాయకుడినో బలపరచడంగా నూరి పోసే యూనియన్లూ వున్నాయి.

కాని రోజు వారిగా తన జీవితం మీద రాజకీయాలు ఎంత ప్రభావం కలిగిస్తాయో సాధారణ కార్మికులను ఆలోచించకుండా చేయడం ఒక రాజకీయమే. ఈనాడు వున్న ఆసియాపాస్టుల సంబంధాలను తద్వారా సమాజంలో ఏర్పడే హెచ్చు-తగ్గులను కాపాడాలని కోరే రాజకీయమిది. రాజకీయాలు వద్దంటూ పాలకవర్గాల రాజకీయాలు కార్మికులకు నూరి పోసే రాజకీయమిది.

ఇ.ఎన్.టి.యు సి వుందను కోండి “మనకు రాజకీయా లేందుకు?” అని కార్మికుడికి చెబుతుంది. పైన నాయకత్వ స్థాయిలో “రాజీవ్ గాంధీ” లను బలపరుస్తూ ప్రచారం చేస్తుంటుంది. అందులో కొందరు నాయకులైతే “కేంద్ర ప్రభుత్వం మాది. కేంద్ర ప్రభుత్వ రంగంలో సమస్యలను మేమైతేనే పరిష్కరిస్తాము కాబట్టి మమ్మల్ని గెలిపించండి” అనే వాదనతోనే కార్మికుల దగ్గరకు వెళ్తుంటారు. పోరాటం గీరాటం లేకుండా ఈ నాయకుల ప్రేరవీలతో పనులు జరిగి పొతాయ్ అని సమ్మే కార్మికులూ వున్నారు అందుకే ఓటు చేసేవారూ వున్నారు.

రాష్ట్రంలో ప్రభుత్వం మా వార్తీది. ముఖ్యమంత్రితో మాట్లాడిస్తాం. ప్రధాన కార్యదర్శితో సమావేశం ఏర్పాటు చేస్తాం అని ఊరించే వారూ వున్నారు. కార్మికులంతా కలసి పోరాడి సంపాదించుకున్న దాన్ని “అబ్బబ్బ నెక్రచేరియట్లో వడి

గావులు పడి జి.వో. తెచ్చాం” అంటూ ఆయాసపడే నాయకులూ ఎదురౌతుంటారు మనకు. ఎక్కడైనా కార్మికుడు పోరాటం ప్రారంభించినయింది. అది కేవలం ధర్మానే కావచ్చు. సమ్మేకు పూనుకోడం కావచ్చు. మొదట ఎదురయ్యేది లేబర్ డిపార్టుమెంటు కాదు-పోలీస్ పోరాడే ప్రతి కార్మికునికి ఎదురయ్యే ఘటన ఇది చట్టం ప్రకారమే సమ్మే చేస్తున్నా పోలీసులు రాకమానరు. ఏ పేరున వస్తున్నారు. అసిరక్షణ పేరుతో, శాంతి భద్రతలు కాపాడే పేరుతో వస్తారు.

అసి హక్కు మన రాజ్యాంగంలో ప్రాథమిక హక్కు ఆ ప్రాథమిక హక్కు రక్షణకు లాఠీ-గోలి ప్రత్యక్షమౌతాయి. ఉద్యోగం ప్రాథమిక హక్కు గాదు.

కాబట్టి ఉద్యోగాన్ని రక్షించే బాధ్యత ప్రభుత్వానికి లేదు సమ్మే చేస్తుంటే యజమాని పోటీ కార్మికులను తెస్తాడు వారిని పికెటింగ్ చేసే కార్మికులను పోలీసులు తరిమి కొట్టారు. ప్యాక్టరీ నుండి తయారైన వస్తువులను తరలించకుండా అడ్డుకుంటే కార్మికులపై లాఠీప్రయోగం జరుగుతుంది. ఎందుకు? వ్యాపార హక్కును కాపాడేందుకు ఉద్యోగుల సమ్మే హక్కుకు రక్షణలేదు.

సమ్మే చేస్తున్న కార్మికులు పికెటింగ్ చేయరాదని పోటీ కూలీలను అడ్డుకోరాదని కోర్టులు ఇంజక్షన్లు యిస్తాయి. ఆ ఇంజక్షన్ అమలు జరపేందుకు పోలీసులు రంగప్రవేశం చేస్తారు. ఇంజక్షన్ వున్నా పికెటింగ్ చేసే జైలుశిక్ష వేస్తాడు.

ఉద్యోగం నుండి తొలగించడం తప్పని ఏ కోర్టు ఇంజక్షన్ యివ్వదు. అది పారిశ్రామిక వివాదం గనుక సివిల్ కోర్టుకు జోక్యం చేసుకొనే అధికారం లేదంటారు. మరి సమ్మే, పికెటింగ్ గూడా పారిశ్రామిక వివాదం నుండే తలెత్తాయిగదా. వాటిలో సివిల్ కోర్టు అధికారం ఎలా వస్తుంది? అసి హక్కు, వ్యాపార స్వేచ్ఛ - అని సమాధానం చెబుతారు.

పోలీసు రాకుంటే పోటీ కూలీలు రారు. తయారైన వస్తువులు కదలవు. ఉత్పత్తి జరగదు. లాభాల కోసమే పరిశ్రమలు పెట్టిన యజమానికి లాభాలురావు. యజమాని లొంగి రాకతప్పదు. కార్మికుల కోర్కెలు తీర్చక - పో ఒక మేరకు - తప్పదు.

పోలీసురావడం, కోర్టులు జోక్యం అనేది శాసనసభలు పార్లమెంటూ చేసే చట్టాల మీద ఆధారపడి వుంటుంది. ప్రభుత్వం ఆ చట్టాలను అమలు జరిపే తీరునుబట్టి వుంటుంది. ఆయా చట్టాలు కార్మికులకు అనుకూలంగా చేస్తారు. యజమానికి అనుకూలంగా వుంటాయా అనేది శాసనసభలో ఎవరికి అనుకూలమైన సభ్యులు వుంటారనే దాన్ని బట్టి వుంటుంది. అంటే కార్మికుల పోరాట జయాపజయాలు మనం ఎన్నుకునే శాసన సభ్యులను బట్టి వుంటుంది. ఇది రాజకీయమేగదా! కార్మికులకు రాజకీయాలేందుకు అని ప్రశ్నించే వారు. చెప్పేది. కార్మికులకు అనుకూలంగా ప్రవర్తించే సభ్యులను ఎన్నుకోవద్దని యజమానుల కనుసన్నలతో వుండే ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పడనీమయని అధికారం యజమానులకు అప్పజెప్పి తరువాత ఆ అధికారం మన వీపులు పగలగొడుతుంటే మన కడుపులు కాలుస్తుంటే ఏడుస్తూ వుండమని.

ఒక ఉదాహరణ చూడాలి. 1957 లో మొదటిసారిగా కేరళలో కమ్యూనిస్టు మంత్రివర్గం ఏర్పడింది. కష్టజీవుల పోరాటాలకు వ్యతిరేకంగా పోలీసు పని చేయదని కామ్రేడ్ నంబూద్రిపాద్ పోలీస్ విధానంగా ప్రకటించారు. అమలు చేయడానికి పూనుకున్నారు. ఇంకేముంది? శాంతి భద్రతలు లేకుండా పోయాయని ఒకచేగోల సంవత్సరాలన్నీ కలసి వీధులకెక్కాయి. రచ్చలు చేశాయి. ఆ ప్రభుత్వం రదు అయిందాకా శివాలెత్తి పోరాడాయి. కష్టజీవులు ప్రభుత్వం వుండా

ప్రగతిశీల తీర్పులపై యాజమాన్యం దాడి

అని కోరారు. వ్యవసాయ కార్మికుల సంఘాలు బలపడ్డాయి ఆ రాష్ట్రంలో వ్యవసాయ కార్మికుల స్థితిగతులు, ఇతర రాష్ట్రాలకన్నా మెరుగు. అదే కేరళలో తిరిగి కామ్రేడ్ నంబూద్రిపాద్ నాయకత్వాన తిరిగి ఐక్య సంఘటన ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. కేంద్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల సమ్మె సందర్భంగా ఆ సంఘాల నాయకులను అరెస్ట్ చేయమని కేంద్రం ఆదేశించింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆ ఆదేశాన్ని ఖాతరు చేయలేదు. ప్రభుత్వ అవరోధం లేనందున అక్కడి సంఘాలు బాగా చైతన్యవంతమైనాయి. మిలిటెంట్ పోరాట శక్తులుగా పెరిగాయి.

మరొక ఉదాహరణ బెంగాల్. బాగా పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చెందిన రాష్ట్రాలలో బెంగాల్ ఒకటి. 1967 లో ఐక్య సంఘటన ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. కార్మికుల పోరాటాలలో పోలీసులు జోక్యం చేసుకోరాదని విధాన నిర్ణయం ప్రకటించారు. కార్మికవర్గ పోరాటాలు అనూహ్యంగా పెరిగాయి. జీతాలు పెరిగాయి. అనేక హక్కులు సాధించుకున్నారు. సంఘాలు వివరీతంగా పెరిగాయి. ఈ పరిస్థితుల ప్రభావం ఆ రాష్ట్రానికే పరిమితం కాలేదు ఆ రాష్ట్రంలో కార్మికుల విజయం ఆంధ్రప్రదేశ్ జూద కార్మికుల విజయానికి దారితీసింది. ఆ రాష్ట్రంలో ఇంజనీరింగ్ కార్మికుల గెలుపు బొంబాయి ఇంజనీరింగ్ వరిశమలపై బడింది. బెంగాల్ టీ తోటలలో సాధించిన విజయాలు కర్ణాటక రాష్ట్రంలో ప్రతిధ్వనించాయి.

ఇవే కార్మికవర్గ చరిత్రలో వచ్చిన మార్పు ఆ మార్పు కార్మికవర్గ పోరాటాల నట్ల సాధనలకు అనే మార్పు ఏర్పడిన ప్రతిధ్వనిగా మారింది.

కాబట్టి రాజకీయాలు వద్దనే వారు వాస్తవంగా చెప్పేదేమిటి? కార్మికవర్గానికి, దాని పోరాటాలకు గెలుపువద్దని,

ఇక చట్టం వుంది. వాటిని వ్యాఖ్యానించే కోర్టులు వున్నాయి. చట్టం చేయడం ఒకభాగం. వాటిని అమలు జరిపించుకోడం మరింత భారమైన భాగం. ప్రజాతంత్ర భావాలు ప్రజా ఉద్యమాలు పెరిగే కొద్దీ చట్టాలలో కార్మికులకు అనుకూలంగా, కొన్ని మార్పులు రాకతప్పదు. ఒకనాడు రిటెయిన్ చేసే అధికారం యజమానులదే అనేవారు. 30 ఏండ్లనాడు యజమానుల హక్కులను కాదనకుండానే అందుకు కొన్ని షరతులను ఎధిస్తూ చట్టం మార్చారు. ఇప్పుడు పందమందికి మించిన ఫ్యాక్టరీలు ముందుగా అనుమతి పొందితే తప్ప రిటెయిన్ చేయరాదని చట్టం మార్చారు. ఒకనాడు ఆదేశిక సూత్రాలను కోర్టులు అమలు జరపమని ఆదేశించరాదు అన్నారు. ఆదేశిక సూత్రాలు ఆయా సందర్భాలను బట్టి ప్రాథమిక సూత్రాలుగా పరిగణించాలి. అని కోర్టులు తీర్పులు ఇచ్చాయి.

సమాన పనికి సమాన వేతనం ఇవ్వాలని కోర్టులు ఆదేశిస్తున్నాయి ఏళ్ల తరబడి కార్మికులను క్యాజువల్స్ గా పరిగణించరాదని తీర్పులు చెబుతున్నాయి. కార్మికులకు అనుకూలమైన తీర్పులు అప్పుడప్పుడూ వస్తున్నాయి.

అలాంటి వరవడిలోనే ఈ మధ్య చట్టాన్ని ధిక్కరించి ఫ్యాక్టరీలు మూత వేసి పప్పుడు హోర్డు, సుప్రీం కోర్టులు తమ అసాధారణ అధికారాలతో జీతాలు చెల్లించమని తీర్పులు చెబుతున్నాయి కోర్టు తీర్పులను అమలు జరపకపోతే కోర్టు ధిక్కరణ క్రింద పిర్యాదులు వెళుతున్నాయి.

వీటిని ఎదురించేందుకు యాజమాన్యం పూనుకుంది.

రోథక్ ఇండస్ట్రీస్ అనే టి బొంబాయిలో పెద్ద పరిశ్రమ పదిహేను వందలమంది కార్మికులు పని చేస్తున్నారు. 1984 లో ఫ్యాక్టరీ మూతపడింది. జీతాలు ఇవ్వించ

మని కార్మికులు సుప్రీం కోర్టుకు వెళ్లారు. 1988 ఏప్రిల్ లోగా జీతాలు చెల్లించాలని తీర్పు వచ్చింది యజమానులు జీతాలివ్వలేదు. ఇది కోర్టు ధిక్కరణ యజమానులపై చర్య తీసుకునేందుకు విచారణ ప్రారంభమైంది.

యజమానులు ఎదుట దాడి ప్రారంభించారు.

అసలుకు ఎసరు పెట్టాలని వాదిస్తున్నారు.

రాజ్యాంగంలో 32 అధికరణం ప్రకారం సుప్రీం కోర్టుకు అసాధారణ అధికారాలు వున్నాయి ఆ అధికరణం క్రిందనే ఈ తీర్పు ఇచ్చారు.

ఈ అధికరణం కింద జీతాలు ఇవ్వమని ఆదేశించే హక్కు సుప్రీంకోర్టుకు లేదని మొదటికే ఎసరు తెచ్చారు.

మేనేజిమెంటు తరపున వాదనకు ఉదాహరణలు వినండి.

కనవడని ఒక మనిషిని కోర్టులో హాజరు పరచమని కోర్టు ఆదేశిస్తుంది. ప్రభుత్వం అతనిని హాజరు పరచలేక పోతే ప్రభుత్వ అధినేతగా రాజీవ్ గాంధీని అరెస్ట్ చేస్తారా?

ఒక మనిషి మోయలేని బరువు మోయమని మీరు ఉత్తర్వు ఇస్తారు. అశక్తత మూలంగా అతను ఎత్తలేడు అతనిని జైలుకు పంపుతారా?

జీతాలు చెల్లించక పోతే కార్మికులు ఏమి చెయ్యాలి? పేమెంట్ ఆఫ్ వేజెస్ ఆక్ట్ క్రింద మేజిస్ట్రేట్ వద్ద పిటిషన్ పెట్టుకోవాలి. విచారణ జరగాలి, ఆ కోర్టు ఈ విషయంలో ఉత్తర్వు ఇవ్వాలి అంటాడు మేనేజిమెంట్ లాయర్.

సుప్రీం కోర్టు కన్నా మేజిస్ట్రేట్ కోర్టు గొప్ప బెతుందా? అన్న కార్మికుల తరపు వాదనకు ఈ విషయంలో బెతుంది అంటారు ప్రత్యర్థులు.

మరి రాజ్యాంగం ఎందుకు? శ్రేయో (మిగతా 19వ పేజీలో)

రైల్వే ఉద్యోగులకు ఎదురవుతున్న సవాలు

[రైల్వే కార్మికనాయకుడు కనై బెనర్జీ షర్కింగ్ క్లాస్ పత్రికలో వ్రాసిన వ్యాసాన్ని సంక్షిప్తంగా ఈ దిగువ యిస్తున్నాం.]

పార్లమెంటులో ప్రవేశ పెట్టిన కార్మిక వ్యతిరేక రెండు నల్ల బిల్లులకు వ్యతిరేకంగా కార్మిక వర్గమంతా స్పందించింది. ఒక్క ఐ.ఎన్.టి.యు.సి. తప్ప జూలై 14న ఢిల్లీలో జరిగిన ట్రేడ్ యూనియన్ల సదస్సు జూలై 27న దేశవ్యాపితంగా ప్రదర్శనలకు పిలుపు యిచ్చింది. ఆ తరువాత అవసరమైతే ముందు ఒక రోజు సమ్మెకు అటు పిమ్మట తదుపరి చర్యలకు సిద్ధం గావించవలెనని హెచ్చరించింది ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే యిది కార్మిక వర్గానికి చావు బ్రతుకుల సమస్య. అయితే 17 లక్షలమంది రైల్వే కార్మికులు దేశమంతటా జరిగే గొప్ప పోరాటంలో ఎలాంటి పాత్ర నిర్వహించబోతున్నాడో అనేది ప్రశ్న.

నల్లబిల్లులు రైల్వే కార్మికులను వదలి పెట్టవు. ఐ.ఎన్.టి.యు.సి. తదితర సంఘాలున్నప్పటికీ 1974 లాగానే ఈనాటికీ ఎ.ఐ.ఆర్.ఎఫ్. రైల్వే కార్మికుల బలమైన సంస్థ. బిల్లుల ఉద్దేశ్యం ఐ ఎన్ టి.యు.సి. నీ పైకి లేవటమే. అంటే ఎ ఐ.ఆర్.ఎఫ్.కు ప్రమాదం వచ్చిపడిందన్నమాట.

1945లో ఎ ఐ ఆర్.ఎఫ్, మరియు కేటగిరి సంఘాలు చరిత్రాత్మకమైన గొప్ప పాత్ర నిర్వహించాయి. అంతకు పూర్వం 1973లో ఆగస్టు, డిశంబరునెలల్లో లోకో సిబ్బంది చేసిన సమ్మె, ఆ తర్వాత ఏర్పడిన ఎన్.సి.సి.ఆర్.ఎస్.లు లేకుండా 1974 నాటి 20 రోజుల సమ్మె వూహకు అందని విషయం.

ఇక యూనియన్ల సభ్యత్వ అంకెలు చూచినా రైల్వేలో ఏ ఒక్క పెడరేషనుకూ అత్యధిక కార్మికుల అండలేదు. అయితే ఏదైనా పెద్ద పోరాటంలో

పాల్గొనాలంటే అన్ని యూనియన్ల మధ్య ఐక్యత తప్పనిసరి. అప్పుడే కార్మికులు ఉత్సాహపడి రంగంలోకి దిగుతారు. ఎల్.ఆర్.ఎస్.ఎ. నిర్వహించిన పాత్రగొప్పది సంఘాల్లోను, మొత్తం రైల్వే ఉద్యమంలోను ఉగిసలాటలను అధిగమించటానికి అది తోడ్పడింది. నల్ల బిల్లులు రెండూ ప్యాసయితే క్యాటగిరి సంఘాలు, మరికొన్ని సంఘాలు తమ ఉనికినే కోల్పోతాయి. ఈ రోజున ఐ.ఎన్.టి.యు.సి.కి ఉన్న అనుకూల స్థితిని దృష్టిలో పెట్టుకుంటే ఎన్.సి.సి.ఆర్.ఎస్. ఏర్పడటానికి చారిత్రాత్మకమైన 1974 నాటి సమ్మెకూ దోహదం చేసిన కేటగిరి సంఘాలు, ఎ ఐ.ఆర్.ఎఫ్. బలవంతంగా తుడిచివేయబడతాయి. అంటే రైల్వే ఉద్యమం బలహీన పడుతుంది. ముంచు కొచ్చిన ప్రమాదం అలాంటిది.

దేశంలోని యావత్ కార్మిక వర్గానికి రైల్వే కార్మికులకు ఉమ్మడి ప్రయోజనం ఉంది. 17 లక్షల మంది రైల్వే కార్మికులు ఒకే ఐక్య నాయకత్వం క్రింద ఉద్యమంలో పాల్గొనేటట్లయితే నల్లబిల్లుల వ్యతిరేక ఉద్యమానికి గొప్ప ఊతం యిస్తుంది. ప్రభుత్వం దానిని నిర్లక్ష్యం చేయజాలదు. అందువల్ల రైల్వే కార్మికోద్యమం యీ తడవ యావద్భారత ఉద్యమానికి దూరంగా వుండకూడదు అని సహజంగానే కోరుకుంటుంది. మరయితే రైల్వే కార్మికులు యీ తడవ అలాంటి చర్యలో అంటే సమ్మెలో పాల్గొంటారా?

అయితే యీ విషయంలో నిర్ణయం చేయగలిగేది ఒక్క రైల్వే కార్మికులు మాత్రమే కాదు. కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగులు కూడా నిర్ణయం తీసుకోవాల్సి ఉంటుంది. కార్మిక వర్గంపై పెరుగుతున్న దాడికి వ్యతిరేకంగా జరుగుతున్న మహోద్యమ జాతీయ స్రవంతిలో రైల్వే ఉద్యోగులూ, కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగులూ పాల్గొంటారా లేదా?

జూలై 14న సదస్సులో రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల పెడరేషన్ నాయకత్వం తమ వైఖరిని స్పష్టం చేసింది.

రైల్వేలో అతి పురాతనమైనదీ, పెద్ద సంఘమూ ఢిల్లీ సదస్సులో ఒక విషయం నొక్కి చెప్పింది. ఒకరోజు లాంఛన సమ్మె ఏమిటి ఏకబిగిన నిరవధిక సమ్మెకే నిరయం చేయాలన్నది. అలాంటి నిర్ణయం చేస్తేనే సంఘటిత కార్మిక వరం పొందొచ్చు జాలుతుందని చెప్పింది. రైల్వేలో ఒక రోజు సమ్మె సాధ్యం కాదని గతంలో కూడా వాందిచబడింది.

ఇది సచ్చే వాదన గాదు. ఎందుకంటే ఒక రోజు, రెండు రోజులో చేసిన సమ్మె ఫలితాలు సాధించలేక పోతేనే నిరవధిక సమ్మె అనే సమస్య తలెత్తుతుంది. అనుభవం గల ట్రేడ్ యూనియన్లు "తక్షణమే నిరవధిక సమ్మె" అనటాన్ని సీరియస్ గా తీసుకోజాలవు. ఈ వైఖరికే కట్టుబడటమంటే రైల్వే కార్మికులు ఆచరణలో దేశవ్యాపిత కార్మికోద్యమానికి దూరంగా ఉండటమే అవుతుంది.

వాళ్ళకున్న సర్వీసు కండిషన్ల దృష్ట్యా ప్రభుత్వోద్యోగులు కున్న యిబ్బందులను ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమం తక్కువ అంచనా వేయదు. అదే సమయంలో కార్మికోద్యమానికి, సర్వీసు సంఘాలకు మధ్య అప్రజాస్వామికంగా ప్రభుత్వం ఏర్పరచిన అడ్డుగోడలను తొలగించటమాలేదా; మొత్తం కార్మికోద్యమంలో భాగం కావటమాలేక ప్రభుత్వం ఆశించినట్లుగా ఒంటరిగాళ్ళుగా వుండిపోవటమాలేదే యిప్పుడు తేల్చుకోవాల్సి సమస్య.

ప్రభుత్వం నల్ల బిల్లులు ప్రవేశ పెట్టడమంటే రానున్న కష్టపు రోజులకు యివి సంకేతాలు.

ప్రభుత్వ విధానాల ఫలితంగా దోపిడి మరింత అధికం కాబోతున్నది. నిరుద్యోగం పెరగనున్నది; పరిశ్రమల (మిగతా 18వ పేజీలో)

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కేంద్రం అనుమతికై ఎదురుచూస్తున్న ప్రాజెక్టులు

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ప్రభుత్వము చేపట్ట తలపెట్టి, కేంద్ర ప్రభుత్వమునకు సమ ర్పించిన అనేక ప్రాజెక్టులకు, ప్రతిపాద నలకు సంబంధించిన వివరములు ఈ క్రింది విధముగా వున్నాయి.

1) 3222 కిలో మీటర్లు పొడవుగల పది రహదారులను జాతీయ రహదారి వ్యవస్థలో ఒకటై ఏర్పాటు చేయడం.

2) కాకినాడను ప్రధాన ఓడరేవుగా అభివృద్ధి చేయాలి.

3) జంట నగరాల్లో నానాటికి పెరిగి పోనున్న ట్రాఫిక్ సమస్యను ఎదుర్కొ నేండ్లకు ఒక సర్క్యులర్ రైల్వే లైన్ ను ఏర్పాటు చేయాలి.

4) ప్రైడరాబాదు విమానాశ్రయం స్థాయిని అంతర్జాతీయ విమానాశ్రయ స్థాయికి పెంచాలి.

స్థాయికి పెంచాలి.

5) క్రొత్త రైల్వే లైన్ల నిర్మాణము చేపట్టాలి.

6) కేంద్రప్రభుత్వము 1983 నుంచి ప్రభుత్వరంగములో ప్రధాన పరిశ్రమ ఒక్కటి కూడ ఏర్పాటు చేయలేదు. అందు వలన ప్రభుత్వ రంగములో ప్రధాన పరి శ్రమలు ఏర్పాటు చేయాలి.

7) విశాఖ పట్టణం వద్ద ఎక్స్ పోర్ట్ ప్రొసెసింగ్ జోన్ ఏర్పాటు చేయాలి.

8) గోదావరి, కృష్ణా డెల్టాల ఆదునీ కరణకు సాయం అందించాలి.

9) గుంటూరు, ప్రకాశం జిల్లాల్లో అప్పుల బాధతో అత్యహత్య చేసుకున్న ప్రతి రైతులకు, ఋణాల చెల్లింపుపై మారితోరియం, వడ్డీ మాఫీ చేయాలి.

10) అగ్నేయ రైల్వేలోని వారేరు డివిజన్ ను, దక్షిణ మధ్య రైల్వేలో చేర్చాలి.

11) రాజమండ్రిలో ఒ. ఎన్. జి. సి. ప్రాంతీయ కార్యాలయం ఏర్పాటుచేయాలి.

12) కల్పకర్కం, నైవేలి విద్యుత్ కేంద్రాల నుంచి రాష్ట్రానికి న్యాయంగా రావలసిన వాటా రావాలి.

13) విజయవాడ. విశాఖపట్నంలోని టి.వి. ట్రాన్స్ మిషన్ల నాణ్యత పెంచాలి.

14) తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, వైద్య విద్యాలయం లను గుర్తించాలి.

ఏళ్ళ తరబడి పెండింగ్ లో వున్న ప్రాజెక్టులలో పైన కొన్నింటిని మాత్రమే పేర్కొనడం జరిగినది. ***

ఖాయిలా పడిన పారిశ్రామిక సంబంధాలు

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో పారిశ్రామిక సంబం ధాలు ఖాయిలాపడ్డాయి. కార్మికులకు యాజమానులకు కార్మికసంఘాలకు కం పెనీల యాజమానులకు క్రమ బద్ధంగా వుండవలసినని త్య సంబంధాలు దెబ్బ తిన్నాయి.

కార్మికులకు యాజమానులకు మధ్య తల పట్టే పరిస్థితులు ఏర్పడటం వల్ల చట్టం వుంది. చట్టాన్ని అమలు జరిగేలా చూసేందుకు కార్మికశాఖ వుంది. అయినా పారిశ్రామిక సంబంధాలు వక్షవాతానికి గురయ్యాయి.

పరిశ్రమ నాది అనుకోవాలి కార్మికుడు ; క్రమశిక్షణతో పనిచేయాలి ; పరిశ్రమ యాజమాన్యంలో భాగం తంతుకోవాలి ; ఉత్పత్తి పెరుగుటకు తోడ్పడాలి. జాతీయ పర్యవేక్షణ సంఘములోను అవుడవుడూ నిర్ణయించుకుంటున్నాయి. పని పించే వినాదాలు యివి. చెవులకు యిం పుగా వినిపించి దేశభక్తి భావం ఉట్టి పడేలా వలించే సందేశాలు.

పైనున్న అశాఖావాలు మరి ఆచరణలో యాజమాన్యంలో భాగం పంచు

కోవాల్సిన కార్మికుడితో యజమాని సంబం ధాలెలా ఉన్నాయి? అనేక పరిశ్రమల్లో యాజమాని కార్మికుని ఏ హక్కులనూ గుర్తించడు సంఘం పెట్టుకోనివ్వడు. పెట్టుకుంటే సహించడు రిజిస్ట్రేషన్ స్థాయి లోనే అడ్డుకుంటాడు. సంఘ నిర్మాణం చేసిన బాధ్యులను శిక్షిస్తాడు, సస్పెన్షనులు, ట్రాన్స్ ఫర్లు, బీవరకు ఉద్యోగం నుండి తొలగింపుల ద్వారా సాగుతుంది కద, చట్టమనేది లేనట్లుగానే జరిగిపోతుంది. కార్మికులు, కార్మికసంఘాలు కార్మికశాఖ రక్షణ కోరుతూ వెళ్తాయి. కార్మికశాఖ యిరువ్వలను సంప్రదింపులకు పిలుస్తుంది, సప్రతింపుల బల్లదగ్గరకే రాప టానికీ నిరాకరిస్తాడు యజమాని చట్టం వున్నదనీ. చట్టం ఉల్లంఘనకు శిక్షింపబడు తారని కార్మికశాఖ గుర్తించేదీనా, ఏదేదీ చట్టం ద్వారా చర్యలు తీసు కోండి అంటేకాని సంప్రతింపులకు వచ్చేది లేదు అని కార్మికశాఖ ముఖం మీదగుడ్డినట్లు యాజమానుల సమాధానం.

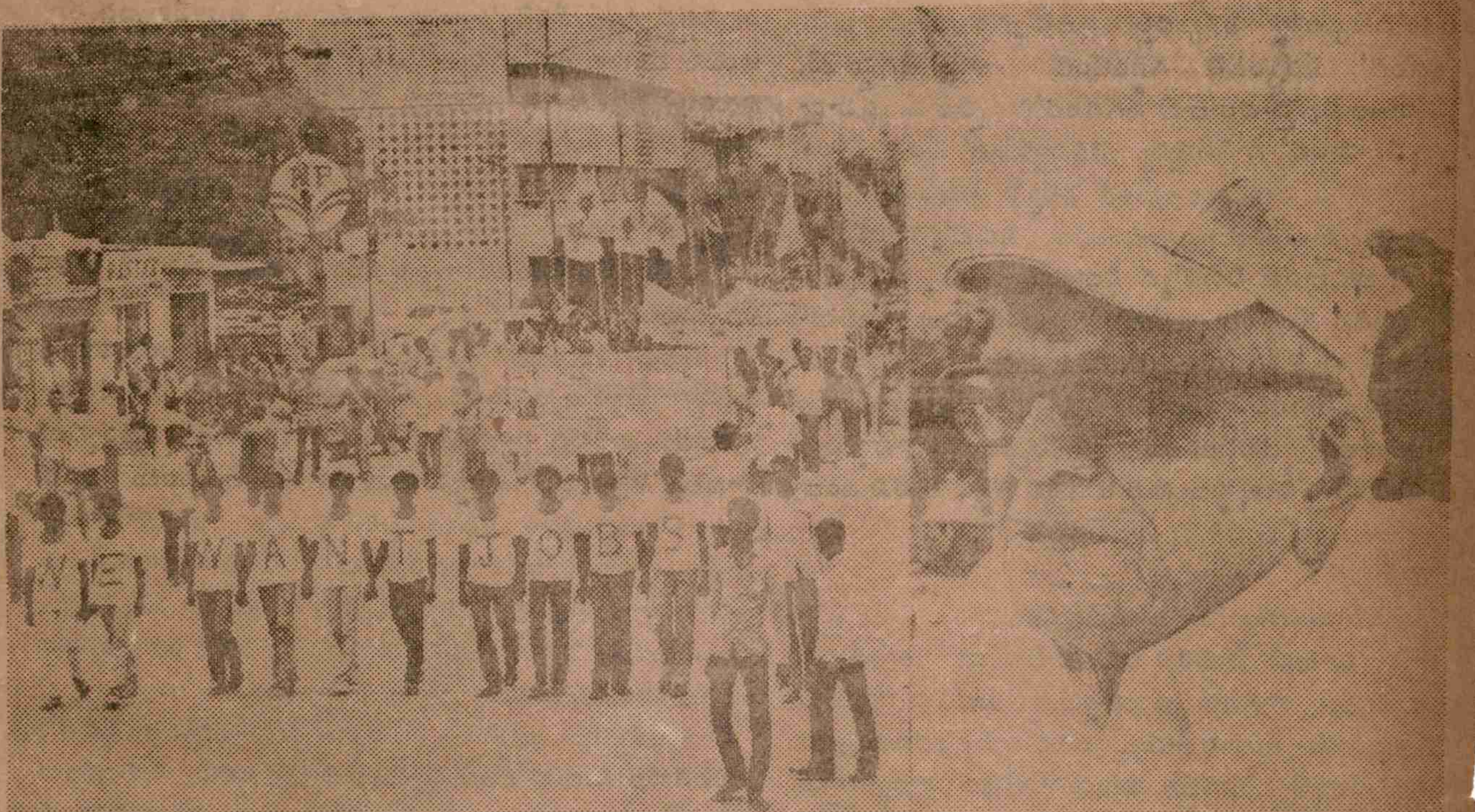
ఇది యీ పరిశ్రమ, ఆ పరిశ్రమ అని కాదు, రాష్ట్రమంతటా ఎక్కడ చూచినా

యిదే దృశ్యం. పొగరుబొతు యజమాను లను చట్ట పరిధిలో క్రమశిక్షణలో ఉంచలేని నిస్సహాయస్థితిలో బహిరంగధిక్కారాలను, అవమానాన్ని సహించాల్సిన స్థితిలో కార్మిక శాఖ పడి పోయింది.

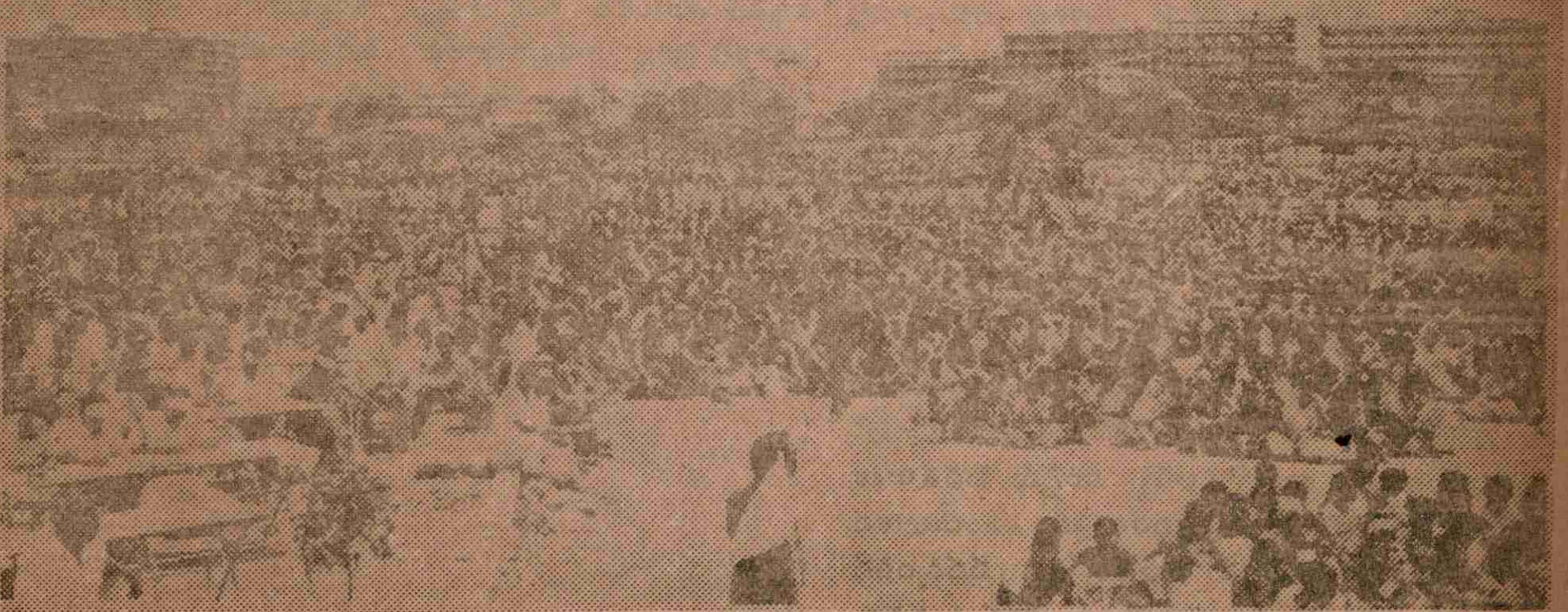
కార్మిక శాఖకు యీ దుస్థితి ఎందుకు దాపురించింది. బాధ్యతగల ప్రభుత్వం లోని గా పరిచించాలి. చట్టబద్ధంగా వ్యవ హరించే కార్మికులకు కార్మిక సంఘాలకు బాసటగా నిలవాలి. ప్రభుత్వం తన ఉని కిని, చిత్రశుద్ధిని రుజువు చేసుకోవాలి.

అలా జరగకపోతే—
రాజీవ్ గాంధీ ఉప్పు అందించినట్లు యిక లన్ని బజారుల్లోనే తేల్చుకొవాల్సిన స్థితి ఏర్పడుతుంది. నిగ్రహాన్ని కోల్పోయిన ప్రధాని చూపిన మార్గం ప్రజలమార్గం కారాదు. అరాచక. సమస్యలను పరిష్క రించడు. ప్రత్యామ్నాయం కోసం పరిశ మిస్తున్న ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం రాజీవ్ చూపుతున్న బజారు కోట్లాట మారాన్ని కాదని పరిశ్రమలకు, కార్మికులకు ఆరోగ్య కరమైన మార్గాన్ని చేపట్టాలి.

ఇరువ్వాగ వ్యతిరేక మహాప్రదర్శనలో ఇబ్బందుక్యాల

ప్రదర్శకులను ద్వేశించి ప్రదర్శనను నిలిపివేయటం అధ్యక్షులు కా. బి.టి. రెవారికి

సి.ఐ.టి.యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ తరపున శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావుచే ఫుష్పా ప్రింటర్స్లో ముద్రింపబడి
1-1-60/2 ఇ.పైకార్ మాప్స్ హైదరాబాద్-నుండి ప్రచురింపబడింది.

నిరుద్యోగ వ్యతిరేక మహాప్రభంజనం

నిరుద్యోగ మహాయాత్ర, కదిలింది కదిలింది కొండలన్ని
డిచేయ-దిక్కులన్ని పక్కటిల్లి ఉద్యోగం మాహర్షిని.
జ్యోగంలో చేర్చుందని గరించింది. అది ఆగస్టు 23,
ష్యం రాజదాని, ప్రాదరాబాద్ నగరంలోని ప్రధాన రహదా
లన్నీ ప్రవాహంలో సాగివస్తున్న ప్రదర్శకులతో నిండి పోయి
యి. రాష్ట్రం నలుమూలలనుండి వచ్చిన లక్షమంది నిరు
ద్యోగ శాపగ్రస్తుల మహా ప్రభంజనం. నిరుద్యోగ యువతీ
యవకులు, బావిభారత నిరుద్యోగ విద్యార్థులు ఉద్యోగ భద్రత
రవడి దినదిన గండంగా బ్రతుకుతున్న కార్మికులు అందరూ
గస్వాములే ఈ జైత్ర యాత్రలో. 22 రాత్రినుంచే ప్రదర్శకులు
రలిరావటం ప్రారంభమయ్యింది. ఎర్రని నక్షత్రం ముద్రించిన
ల్లని జండాతో యువజనులు స్వాతంత్ర్యం, ప్రజాస్వామ్యం
షలిజం, దీక్షగా, విద్యార్థులు సుతి కొడవలి ఎత్తిన ఎర్రని జండా
తో కార్మికులు ఆరోజు SFI, DYFI, CITU, నాయకత్వా
రను తొక్కారు.

యువతీయువకుల పాలిట శాపం నిరుద్యోగం పోషించి
శాపాన్ని రూపుమాపే వరం అది సాధించేదాకా ఆగదు ఈ
టం. అంటూ సాగింది ఆ యాత్ర. ప్రదర్శన సుమారు
10 గం||లకు ఇందిరాపార్కు దగ్గర ప్రారంభమయ్యింది.
ర్శన ఉద్దేశ్యాన్ని వివరిస్తూ ముందుగా జీపులో కార్యకర్తలు,
“చదువు కొన్నాం, అయినా చాలినన్ని ఉద్యోగాలు లేవు.
మ్మల్ని చదివించిన అమ్మనాన్నలు గంపడాళతో ఎదురు
స్తున్నారు వాళ్ళకు ఇంకా బరువు కాలేక మాలోని కొందరు
శతో నిస్సహాయత అత్యహత్యలకు వదిగడుతున్నారు.
ర్మినార్ మీంచి దూకుతున్నారు కాని పరిష్కార మీది కాదు
దుకే అందరం కలసి రాజీవ్ ను గద్దించి అడగడానికి
త్తమవుతున్నాం”.

“రాయలసీమ, తెలంగాణా, ఆంధ్ర, డార్జిలింగు ఉద్య
లు ఇవి కావు సమస్యకు పరిష్కారం”.

ఇట్లు వివరిస్తూ సాగుతున్నది ముందుగా జీపు. ఇది వింటూ
ం వెనక వస్తున్న ప్రదర్శనను తిలకించటానికి బాడలు తీరి
చారు రోడ్డుకిర్రావైపులా మేడల మిద్దెల మీద. చిక్కదవల్లి
ంతంలో ఓ కూలీ మహిళ “అవుమల్ల నదువుకున్నరు కూడా
రులేకపోతే బిడలేంచేస్తారు” అని నిట్టూర్చింది జనంలోని
సనకు ప్రతిధ్వనే ఆనిట్టూర్పు కాని అది వినబడని బదిరుడే
జీవ్. ‘పుయేవాండ్ జాబ్స్’ అన్న ఇంగ్లీషు పెద్దక్షరాలు
తలపైన ముద్రించుకొది నడిచారు ప్రదర్శనకు ముందుభాగాన
మంది యువకులు ఈ ప్రధాన నినాదం, అది ప్రదర్శించిన
తి అందరినీ ఆకట్టుకొంది అయితే ఆ వెనక ఓ రథం.
దులో రాజీవ్ ‘కంప్యూటర్’ బొమ్మ ఉన్న ఉద్యోగాలానే
దగొట్టటానికి నేను ప్రయత్నిస్తుంటే కొత్త ఉద్యోగాలా అహహ’.

ఆ వెనక ఓ అఫీసరు గారు చేతిలో ఓ బోరు అబోరు
నా దగ్గర ‘ఒకే వేకన్స్’ అన్న అక్షరాలు. కాళ్ళావేళ్ళాబడుతూ
ఆయన వెనకాల ఉద్యోగం కొసం దేబిరిస్తున్న ఓ పదిమంది
నిరుద్యోగులు. వాళ్ళు చదివిన చదువు బోర్డులు బియ్యెలు.
ఎమ్మెలు కాని అఫీసరుకు కావల్సింది డబ్బు లేక సిపారసు.
సమాజంలో నేటి వాస్తవాన్ని కళ్ళకుకట్టినట్టుగా ప్రదర్శించిన
వాళ్ళు కళాకారులు కాదు. నిరాశా నిస్సహాయులు నిండిన
హృదయాలతో చావలేక బ్రతకలేక బ్రతుకుతున్న బాధా
సర్పదష్టులు.

పది ఎత్తయిన జండాతో మహిళలు ముందుభాగాన
నిలువగా మొత్తం లక్షమంది ప్రదర్శకులు నాలుగు వరుసలుగా
నడిచారు. జానపద నృత్యరూపాలయిన ‘కోలాటం’ ప్రదర్శనలు
పాటలు, నినాదాలతో ఉత్సాహవంతంగా ఒక పాయింటు దగ్గర
దాటటానికి సుమారు గంటన్నర వట్టింది. ఇందిరాపార్కు
నుండి ప్రారంభమయిన ప్రదర్శన చార్మినార్ చౌరాస్తా, చిక్కడ
వలి హిమాయత్ నగర్, పాత ఎంఎల్ఎ క్వార్టర్స్, బషీర్ బాగ్,
ట్యాంక్ బండ్, మీదుగా బుద్ధవార్ణిమ దగ్గరికి చేరుకొంది సుమారు
ఒంటిగంటకు.

అక్కడ జరిగిన బ్రహ్మాండమైన బహిరంగసభలో,
అలిండియా సి.ఐ.టి యు అధ్యక్షులు బి.టి.రణదివే, అలిండియా
డివైఎఫ్ఐ అధ్యక్షులు ఎం.ఎ. బేబి ఎం.పి గార్లు ప్రధానంగా
ప్రసంగించారు.

బి.టి. రణదివే ప్రసంగిస్తూ పని హక్కును మన రాజ్యాం
గంలో ప్రాథమిక హక్కుగా చేర్చాలనీ, నిరుద్యోగ భృతి
చెల్లించడం కోసం చట్టాన్ని సవరించాలని డిమాండ్ చేస్తూ దేశ
వ్యాపిత సంఘటిత ఉద్యమాన్ని నిర్మించాలని పిలుపిచ్చారు.
అలాంటి నిర్దిష్ట కార్యక్రమాలతో ఉద్యమించటానికి కావాల్సిన
బలాన్ని ఈ ప్రదర్శన ద్వారా పొందిన యువతీ యువకులు,
విద్యార్థులు, కార్మికులు సంఘటితంగా రాష్ట్రంలోని ప్రతి ఊరా
ప్రతి వాడా కదలాల్సి ప్రజలను కదిలించాలి: ***

To

Address

మహానా ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLVOIA 227
పుస్తకం పేరు	కౌశ్యం
తారీఖు	24-8-2023
మొదటి అడ్డు	NO
వెనుక అడ్డు	NO
మొత్తం పేజీలు	21
పేజీల పై పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	NO
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	Manika
పేజీలు విడదీసినది	Manika
పూర్వం చేసినది	Manika
పరిశీలించినది	MANASA
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైబ్రరీ చేసినది	
ప్రకటించినది	
ప్రకటించినది	
ప్రకటించినది	
తప్పులు	NO
పరిశీలించినది	9004